

KÖZÖSSÉGÜNK LAPJA

LÉBÉNY

2020. DECEMBER
XIV. ÉVFOLYAM (2020/3) 60. SZÁM

KIS VÁROS, NAGY SZÍVVEL

Megszépül a
könyvtárunk

7. oldal

Kúszva, mászva,
de beértünk!

15. oldal

Mit rejt a
Lébényi Ládikó?

34. oldal

A 30 kisfa
története

51. oldal

TARTALOM

ÖNKORMÁNYZATI ÉS HIVATALI HÍREK

- 2020
- Hellobaba
- Gyémántdíjat hozott a Tüdőlebeny
- Megszépül a könyvtárunk
- Tilos lesz a kerti égetés
- Hulladékgyűjtési tájékoztató
- Mobil kormányablak
- Étkezési díjak befizetéséről

BÖLCSŐDEI, ÓVODAI, ISKOLAI HÍREK

- 1956
- Nyári biciklitúra a Szigetközben
- Senki nem úszta meg szárazon
- Lébényi lendülettel a Pannonhajszán
- Kúszva, mászva, de beértünk!
- Kerékpártúra Mecserre
- Egy klassz kirándulás története
- Futurában jártunk
- Vissza a jövőbe...
- Akadályversenyt rendeztünk
- Halloween-i osztálybuli

KÖZÉLET

- A produktív közösségi élet a cél
- Recept klub
- 90 éves születésnaposok
- Régi-új történet
- Életút - Dr. Rum János
- Dr. Rum János főorvos emlékére

RENDEZVÉNYEK ÉS MEGEMLÉKEZÉSEK

- Életrevaló mozi volt!
- Táborra fel!
- Fuss Lébény, fuss!
- Amikor egy ládikó a világot jelenti
- Mit rejt a Lébényi Ládikó?
- Tökös délután a Facebookon
- 1956-ra emlékezve

A CIVIL SZERVEZETEK ÉS EGYHÁZAK HÍREI

- Az Aradi vértanúkról
- Kirándulás Szegeden
- Rendhagyó körülmények között
- Mi lenne nélkülük?
- A zene világnapja
- Lébényi Katicák
- Tűzoltói évösszegző
- A Nyugdíjas Egyesület élete a vírus árnyékában
- Dolgozunk tovább minden mancsért
- Gyerekeknek a felelős állattartásról

EGÉSZSÉG, TERMÉSZET ÉS ÉLŐVILÁG

- Kutyaavasztás előtt állók
- A 30 kisfa története
- Lélektánc

2020

EZ IS EGY ÉV VOLT...

ÍRTA: KOVÁCS GÁBOR

Szimmetrikus megjelenésű ez a mostani évszám, de nem szimpatikus – persze erről nem a kettesek és a nullák tehetnek...

Közeledve a fenyő és mákosbejgli illatú lakások időszakához elhatároztam, hogy minden hónapról megpróbálok írni Önöknek legalább egy pozitív emléket, esemény beszámolót. Ezzel arra törekedve, hogy ne egy katasztrofális év mellékizével búcsúzzon tőlünk 2020. (De nem fogom elhallgatni egy-egy hónap rossz élményeit sem, mert úgy ez az írás nem lenne hiteles.)

Minden olyan szépen indult! Januárban immáron negyedik alkalommal került megrendezésre a Mályva- virág Nap, mellyel Lébény az Európai Méhnyakrák Megelőzési Héthez csatlakozott. Az est folyamán Dr. Csákány Adalbert háziorvos beszélt a jelenlévőknek a prevencióról, illetve a védőoltás fontosságáról. Túróczi Réka személyes élményeit mesélte el a hallgatóságnak. Szóttuk terveinket az idei évre: költségvetés, rendezvények, beszerzések, beruházások sokasága...

Februárban felállítottunk egy kis játszóteret a Községi Ház udvarán. Emellett jelentős összegben szerezhettünk be játékokat és hangtechnikai eszközöket, melyekre forrást pályázat útján nyertünk. Volt egy kulináris esemény is ugyanitt: Bohém est – bor és sajt találkozott élő zenével és az oda ellátogató vendégek szájával...

Márciusban már lehetett hallani ezt-azt valami kínai eredetű vírusról, de hát Kína az a Föld másik felén van, nem kell ezzel törődnünk – gondoltuk még akkor. Aztán hírtelen felgyorsul-

tak az események: elmaradt a március 15-i megemlékezés, veszélyhelyzetet hirdetett a kormány, aztán minden rendezvény törölve, színházak, uszodák bezárva, idősavos bevásárlás bevezetése...

Áprilisban csönd és védekezés, leálltak a nagy cégek, gyárak is, maszk és fertőtlenítés, aki tehetett, szabadságot vett ki, hogy gyermekére otthon vigyázhasson, vele tanulhasson a bevezetett online oktatás keretében. Iskola, óvoda, bölcsi bezárt. Sokan hihetetlen segítőkészségről és összefogásról tettek tanúbizonyságot ekkoriban Lébényben. A helyi gépjárműadót beszipantotta a központi költségvetés...

Majális nélkül kezdődött a május. Célirányos Covid-szűrés történt városunkban: ekkor egyetlen fertőzöttet sem találtak. A hónap vége felé országszerte lassú nyitás kezdődhetett meg. Hősök napján ünnep nélkül, de kikerültek a tisztelet koszorúi az emlékező helyekre. Napi rendszerességgel tájékoztattuk a lakosságot, mely írásokat a tavaszi veszélyhelyzet lezárultát követően nyomtatva is megjelentettük, akkor még bízva abban, hogy ilyen „akció” legalább száz évig nem lesz újra. (Ma már tudjuk: lett.) A kiadvány címe Körtörténet, a könyvtárban elérhető (lesz, ha majd kinyithat).

Júniusban Trianon-100 megemlékezést tartottunk, majd a hónap közepén visszavonták a veszélyhelyzetet, újra ülésezhetett a képviselő testület. Megkezdődhetett az Akácfa utca útfelújítása. (Aminek a forrása sikeres MFP-s pályázatból állt össze.) Felújít-

tottuk a térfelügyelő kamera rendszerünket. Folyamatosan dolgoztunk az új településrendezési terven.

Júliusban újabb pályázati lehetőségek híre jelent meg: kerékpárút felújítás, óvoda villamos felújítás, romos ingatlan közcélú hasznosítása témakörben sikerült is színvonalas pályázati anyagot összeállítanunk. Aztán jött egy jó hír: egy korábban beadott pályázatunk nyert az Iskola köz részleges útfelújítására. Remegett a léc, de azért a búcsú már megtartható volt...

Az augusztus volt talán az év legnormálisabb hónapja: sokan elutazhattak nyaralni, nagyjából a megszokott kerékvágásba tért vissza az élet. Lébényben sikeresen meg tudtuk szervezni (és Önök közül sokan láthatóan tudták élvezni) a Piknik Mozit: jó film a téren, langyos nyári este, pattogatott kukorica... És az augusztus 20-i ünnep is zavartalanul és a megszokott koreográfia szerint zajlott. Az idén a Lébényi Közjóért díjat Gulyásné Kaszás Marianna kapta. Hivatalosan átadtuk a kívül-belül felújított nádas házat – leendő múzeumunkat – a bölcsivel szemben. Több új játszóeszközt telepítettünk az óvoda udvarára.

Szeptemberben – idén először – szülők nélkül és elsején, reggel nyolckor volt a tanévnyitó. A véradás új helyre költözött, a Községi Házba. Ismét kaptunk egy marketing gyémánt díjat a Magyar Marketing Szövetségtől. Elkészült az új parkolósor az Iskola utcában – ezt teljes egészében önerőből valósítottuk meg. Nyertünk a un. Hungarikum pályázaton. Megszerveztünk egy új programot, a Lébényi Ládikó.

Október kezdett újra szorulni a hurok: kötelezően maszkoznunk kellett. Lehetett érezni, hogy a vírus hamarosan ismét átveszi a hatalmat hétköznapjaink felett. Az idei Idősek Napja rendezvényt törölni kellett, de minden 70 év feletti lébényi lakos házához kapott tőlünk egy kis ajándécsomagot és vele egy üdvözlő, köszöntő gondolatot. A hónap végéig elültettük azt a 30 darab kisfát, amit az Agrárminisztérium un. országfásítási pályázatán nyertünk. Sikeresült megszerveznünk (azaz éppen nem kellett még lemondanunk) az idei Tüdőlebens futóversenyt. Az októberi tökfárgató versenyt csak online üzemmódban tudtuk lebonyolítani. Nemzeti ünnepünkön az iskolás gyerekek – idén először – nem szerepeltek. A szónok dr. Pető Péter volt, a megyei közgyűléstől. Az e havi testületi ülést halasztani kellett a járvány hozta megbetegedések miatt... Az óvodát azonnali hatállyal be kellett zárunk...

November 4-től ismét veszélyhelyzet állt elő. Az ország vezetése a „gépház állj!” kapcsolót elkezdte az „off”

irányba fordítani. Amikor e sorokat írom, este 8 és hajnal 5 óra között már kijárási tilalom lépett életbe. Jó híreket is kaptunk: a nyáron benyújtott mindhárom pályázatunk nyert! Ja, és az óvoda újra üzemelhet... Szervezés alatt áll az idei Sütimester verseny is – nem adjuk fel! Az egy napra jutó új Covid-fertőzöttek száma 3-5 ezer között mozog az országban, a halálos áldozatok száma stabilan 100 fő/nap körüli. Sok a Covidos beteg Lébényben (is). Minden közösségi programot töröltünk. Így futunk neki a decembernek...

Decembertől azt remélem, hogy a kihirdetett 30 napos, szigorú járványvédelmi intézkedések elmúltával őszintén, szívből fogunk örülni a karácsonynak. Hogy meg merjük ölelni felebarátainkat is az utcán, sőt, újra puszival vagy kézfogással fogjuk köszönteni barátainkat. Maszk nélkül járunk majd boltba és hosszasan beszélgetünk egymással a postán vagy a takaréknál. Remélem azt is, hogy újabb helyi adóbevételt nem ölel magához a központi költségvetés, mert az

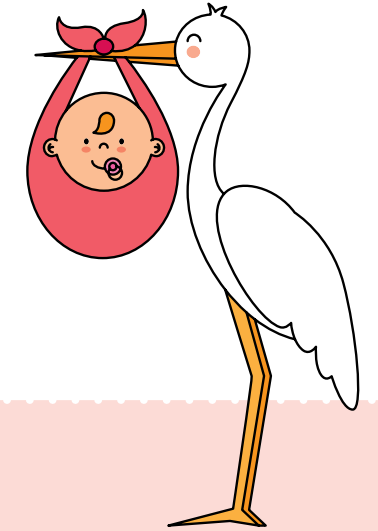
már halálos ölelés lenne a települések működése szempontjából...

Végezetül azt kérem Önöktől, hogy képzeljenek el egy családi ünnepet, mondjuk egy születésnapot. Akkor ez úgy szokott lenni, hogy szeletenként megeszi a vendégsereg a tortát. Minden költségvetésből gazdálkodó önkormányzat számára felér egy szülinapi zsúrral, amikor az év végét pozitív szaldóval zárja. Vagyis mi a 12 szeletes tortát szeletenként összerakjuk (ahol minden szelet egy-egy hónapot jelképez), és ha december végére összeáll a süti, és jól is néz ki, akkor ünneplünk. Az idei torta össze fog állni, már tudható. A krémje kicsit gejl, a díszítése egyszerű, de a mienk! Volt már szebb is, jobb is, finomabb is - ezt hozta kétezerhúsz...

Kedves Lébényiek! Ezúton szeretnék kívánni Önöknek meghitt, maszkmentes karácsonyi ünnepeket és sikeres, baráti kézfogásokban gazdag új esztendő! Sok szerencsét és jó egészséget!

HELLO BABA

BABAPERSPEKTÍVA

Gólyahírek

Kisbabáink:

Gyermek neve	Szülők neve	Születési dátum
Mihalovits Fanni	Molnár Csilla és Mihalovits Krisztián	2020.06.07.
Stinner-Rácz Bátor	Rácz Dóra Sára és Stinner Sándor	2020.06.15.
Ferenczi Lénárd Gábor	Süle Viktória és Ferenczi Gábor	2020.06.21.
Fülöp Botond	Varga Fruzsina és Fülöp Gergő	2020.07.09.
Frühwirth-Kiss Anna	Kiss Ibolya Erzsébet és Frühwirth István	2020.07.14.
Molnár Barnabás	Szabó Tünde Mária és Molnár Zoltán	2020.07.23.
Szabó Mia	Szijaártó Fruzsina és Szabó Tamás	2020.08.02.
Czigány-Kóti Donát	Kóti Dorka és Czigány Ádám	2020.08.20.
Baranyai Zsolt	Danyi Judit és Baranyai Zsolt	2020.08.20.
Szabó Denisz	Magyar Katalin és Szabó Norbert	2020.10.26.

Gratulálunk, és jó egészséget kívánunk!

GYÉMÁNTDÍJAT HOZOTT A TÜDŐLEBENY

ÍRTA: MÉSZELY RÉKA

Rendezvény, esemény kategóriában az I. Tüdőlebeny Futóversennyel a Magyar Városmarketing Díj pályázatán Lébény rangos elismerést ért el. A díjazott programot októberben újra megszervezték, ismét nagy sikerrel.

Hatodszor hirdették meg idén a Magyar Városmarketing Díj pályázatát, melynek nyertesait a szeptemberben díjazták. Idén 107 nevezés érkezett 24 várostól, amelyek 5 kategóriában nevezhettek. Ezúttal is a „rendezvény, esemény” kategóriában neveztek a legtöbben, összesen 38-an. Az elismert szakemberekből álló zsűri a pályamunkákat a megalapozott tervezés, a kreativitás, a szakszerű

megvalósítás, a kitűzött célok elérését jelentő hatásosság és a források célszerű felhasználását jelentő hatékonyság szempontjai alapján értékelte. Idén 83 városmarketing-gyémántot adtak át a szervezők, köztük Lébénynek is.

2016 óta sikerrel

– Az első pályázatunkat 2016-ban adtuk be, azóta minden évben összeállítunk egy-egy anyagot és beküldjük a Magyar Marketing Szövetséghez. Az itteni pályázók között mi bolháknak számítunk, hiszen itt fővárosi kerületek, megyei jogú városok is versenybe szállnak. De a szakmai zsűri nem ezt nézi, hanem a marketingaktivitás eredetiségét, a háttérmunkát és persze a

sikereket. Itt nincs mellébeszéd. Ha valaki gyémántdíjat kap, akkor az egzakt módon megállapítva jó, sőt, szívesen mondom: kiváló – tudtuk meg Kovács Gábor lébényi polgármestertől.

A megye legifjabb városának vezetője úgy véli, egy települési marketingprogram tud nagyon szubjektív lenni. Ebben a pályázatban viszont őszinte és szakmai véleményeket kapnak, ezért is neveznek négy éve töretlenül.

Jó úton járnak

– Azt mondhatom, hogy az elhozott díjak alapján jó úton járunk. Minőségi településmarketing-munka folyik Lébényben. És erre most már objektív bizonyítékaink vannak. Hálás vagyok ezért az e területen dolgozó kollégáimnak – emelte ki a településvezető.

Idén a lébényieknek a sikert az I. Tüdőlebeny Futóverseny hozta el. Ennek egyik érdekessége maga a neve. Kovács Gábor szerint a másik meg az, hogy a szervezés és a lebonyolítás kapcsán a profizmus tekintetében száz százalékra törekednek.

Idén is megszervezik

– Mint a nagyok. Mint egy budapesti futóversenyen, olyan időmérő eszközöket alkalmazunk, és megadjuk a módját a díjazásnak is. És ne feledjük, a rajt-cél helyszín a román kori templom mellett van: garantáltan emlékezetes verseny minden indulónak.

Említésre méltó, hogy tavaly a város imázsfilmje és a méhnyakrák elleni Mályvavirág rendezvény hozott gyémántdíjat Lébénynek.

Forrás: Kisalföld napilap

MEGSZÉPÜL A KÖNYVTÁRUNK

ÍRTA: LAKI IBOLYA

Mikor 2020 márciusában elkezdtem a munkát könyvtárunkban, a győri Könyvtárellátási Szolgáltató Rendszer átadó-átvevő leltárt végzett. Máj Szabolcsné Ildikó, a Dr. Kovács Pál Könyvtár és Közösségi Tér Területi Könyvtári Szolgáltatás osztályvezetője alaposan látta el feladatát csapattal, így a nap végére el is készült a leltár. Miközben folyt a munka, sokat beszélgettem Ildivel a jövőre vonatkozó terveiről és elképzeléseiről. Mindenképpen szerettem volna kialakítani egy kis gyereksarkot, kuckót a kisebbek számára, ahol különböző foglalkozások alkalmával elmerülhetünk a könyvek világában. Az ötlet Ildinek is tetszett, az ő fejében is elindultak a gondolatok, így ígéretet tett arra, hogy beszél dr. Horváth Sándor Domonkos igazgató úrral egy esetleges könyvtár felújításról. Akkoriban még folyt a segédkönyvtáros képzésem, így az igazgató úr személyesen tudta velem közölni a jó hírt, misze-

rint a központi pénzforrások felhasználásával könyvtárunk teljes belső berendezése megújul. A kivitelezés költségeit a Dr. Kovács Pál Könyvtár és Közösségi Tér a Könyvtárellátási Szolgáltató Rendszer keretében biztosított előirányzat terhére teljes mértékben finanszírozza. Hatalmas öröm és boldogság ez számomra, hiszen szinte még el sem kezdtem a munkámat, máris egy modern bútorokkal, tágas olvasóteremmel, gyereksarokkal berendezett könyvtárat kap Lébény. Mára már a látványtervek is elkészültek, amelyek felülmúlnak minden elképzelést. Nagy köszönet jár Varga Kata belsőépítésznek, aki figyelembe vett minden ötletet és felvetést, és ezek alapján készítette el a terveket. Teljesült minden kívánság. A könyvtár egy részében helyet kap majd egy sarok, mely Kormos István emlékére lesz berendezve. Ennek kialakításában, berendezésében szintén a győri Könyvtárellátási Szolgáltató Rend-

szer segít. A gyereksarkot szintén Kormos István meseszereplői díszítik majd. Vackor, a pisze kölykmackó és Lébény Lackó együtt várja majd a kicsiket és nagyokat a felújítás után megszépült, új könyvtárban. A tágas tereknek köszönhetően lehetőség lesz a későbbiek folyamán kis- és nagycsoportos foglalkozások, rendezvények lebonyolítására. Legyen szó irodalmi estekről, könyvbemutatókról, játékos interaktív foglalkozásokról, könyvklubról, vagy akár könyvtárpedagógia foglalkozásokról óvodás és iskolás csoportok számára.

Még egyszer szeretnék köszönetet mondani dr. Horváth Sándor Domonkos igazgató úrnak és Máj Szabolcsné Ildikónak, hogy egy elképzelés, egy álom lassan valóra válik, és 2021 tavaszán már remélhetőleg az új, modern bútorokkal berendezett helyiségekben fogadhatom mindazokat, akik ellátogatnak hozzám a könyvtárba.

TILOS LESZ A KERTI ÉGETÉS

ÍRTA: DR. TÓTH TÜNDE

Különösen ősszel, az ilyenkor időszere-rű kerti munkák során rengeteg zöld-hulladék keletkezik a háztartásokban, melyek elégetése, bár nem ajánlott, de a vonatkozó önkormányzati rendelet alapján Lébényben- keddi és szombati napokon- engedélyezett.

A jövő évtől azonban egy törvényi változás miatt az égetés már nem megengedett.

A helyi rendelet jelenleg is csak legvégső megoldásként teszi ezt lehetővé, ugyanis így fogalmaz: A keletkező kerti hulladékot, gallyat, lehullott faleveleket a hulladékgyűjtő edényben, illetve a szolgáltatónál erre a célra megvásárolható zsákokban kell elhelyezni, melyek elszállításra kerülnek. Amennyiben a hulladék elszállítása több üritési időszakon keresztül sem oldható meg, azt elsősorban komposztálni kell.

A kerti hulladék, gally, lehullott falevél elégetésére kizárólag akkor kerülhet sor, amennyiben az ingatlan sajátosságai miatt adódóan, vagy növényegészségügyi okból nincs lehetőség

komposztálásra, akkor is csak az alábbi szabályok betartásával: A kerti hulladék, gally, lehullott falevél elégetése keddi és szombat napokon engedélyezett.

Az ingatlan tulajdonosa, tényleges használója napnyugtakor köteles a tűz eloltására.

Közterületen, különösen közút mellett, árokban, temetőben tilos a fenti hulladékot elégetni.

Tilos a műanyag, gumi és más lakossági vagy veszélyes hulladék elégetése. Figyelemmel kell lenni a mindenkor hatályos tűzvédelmi, illetve tűzgyűjtési tilalomra vonatkozó rendelkezések betartására.

A fentiek mellet kérjük az olyan alapvető ésszerűségi korlátozások betartását is, miszerint a kora reggeli órákban, amikor még vizes a fű, illetve az égetendő avar, ne gyűjtsanak tüzet, mert azzal még nagyobb füstöt és kellemetlenséget okoznak a körülöttük élőknek!

A jövő évtől azonban már a törvény értelmében tilos lesz a kerti

zöldhulladék égetése, az ezzel ellentmondó, megengedő önkormányzati rendelet is hatályon kívül helyezésre kerül.

Ennek indoka, hogy az Országgyűlés hatályon kívül helyezi a környezet védelmének általános szabályairól szóló törvény azon rendelkezését, ami felhatalmazást ad az önkormányzatoknak, hogy rendeletben szabályozzák az avar és kerti hulladék égetésére vonatkozó szabályokat. Erre azért volt szükség, mert a levegőtisztaság alakulásában a lakossági fűtés mellett kiemelt szerepe van az avar és kerti hulladék égetésének.

A jogszabály-módosítással általánossá válik az avar és kerti hulladék égetésének tilalma.

Tájékoztatom ugyanakkor a Tisztelt Lakosságot, hogy a környező önkormányzatok polgármesterei egy közös beadvánnyal fordultak a törvényhozás irányába, annak érdekében, hogy a kerti hulladékégetés - szabályozott keretek között - a továbbiakban is legyen lehetőség.

HULLADÉKGYŰJTÉSI TÁJÉKOZTATÓ

TÁJÉKOZTATÓ LÉBÉNY VÁROS LAKOSSÁGÁNAK AZ IGÉNYBE VEHETŐ SZELEKTÍV HULLADÉKGYŰJTŐ RENDSZEREKRŐL.

ÖSSZEÁLLÍTOTTA: HANCZ ATTILA

HULLADÉKUDVAR
A település lakói lakcímkártya és hulladékdíj befizetést igazoló bizonylat bemutatása mellett a rajkai hulladékudvart vehetik igénybe.
Cím: Pere köz Nyitvatartás: Kedd: 12:00 - 18:00 Szombat: 8:00 - 12:00 Telefon: +36 30 722 7610 Az udvarban az alábbi nem veszélyes hulladékok helyezhetők el:

NEM VESZÉLYES HULLADÉKOK:
papír és karton csomagolási hulladékok
műanyag csomagolási hulladékok
fém csomagolási hulladékok
üveg csomagolási hulladékok
termékként tovább nem használható gumiabroncsok (évi 4 db)
textíliák
kiselejtezett elektromos és elektronikus hulladékok
biológiailag lebomló hulladékok (évi 1 m ³)
lom hulladék (évi 1 m ³)

VESZÉLYES HULLADÉKOK:
ásványolaj alapú, klórvegyületet nem tartalmazó motor-, hajtómű- és kenőanyagok
veszélyes anyagokat maradóként tartalmazó vagy azokkal szennyezett csomagolási hulladékok
veszélyes, szilárd porózus mátrixot tartalmazó fémből készült csomagolási hulladékok, ide értve a kiürült hajtógázos palackokat
veszélyes anyagokkal szennyezett abszorbensek, szűrőanyagok, törlókendők, védőruházat
ólomakkumulátorok
növényvédő szerek
fénycsővek és egyéb higanytartalmú hulladékok
elemek és akkumulátorok
veszélyes anyagokat tartalmazó, kiselejtezett elektromos és elektronikus berendezése

Díjsszabás:

- minimum 0,5 m³: 3.810 Ft
- 1 m³: 7.620 Ft
- 1,5 m³: 11.430 Ft
- maximum 2 m³: 15.240 Ft

Házhoz menő (kék kukás) szelektív hulladékgyűjtés

Havonta egyszer, előzetes tájékoztatást követő napon kerül rá sor.

A házhoz menő szelektív gyűjtéshez alkalmazott kék kukákba az alábbi hulladékok kerülhetnek: papír csomagolási hulladék (karton), újság, prospektus, társított csomagolási hulladék (tejes-, üdítősdoboz kimosva!), műanyag italcsomagolás (PET palack), fólia, reklámtáska, kimosott tisztító-, és mosószeres flakonok, valamint fém italos-doboz. A palackokat, italos-dobozokat és kartonpapírokat lapítva, az újságpapírt lehetőleg kötegelve tegyék a gyűjtőzsákba.

Nem helyezhető az edénybe: üveghulladék, kommunális hulladék, zöldhulladék (fűnyesedék, ág, gally).

Az üveg csomagolási hulladékok gyűjtésére a szelektív szigeteken van lehetőség.

Hulladékgyűjtő szigetek

A szigeteken, papír, műanyag, fém és üveg csomagolási hulladékok helyezhetők el. A szigeteken használt edényekbe a fentebb felsorolt hulladékok tehetők, értelemszerűen. Az üveghulladékos edénybe fehér és színesüveg rakható (öblös üveg). Nem rakható az üveg közé síküveg, üvegtégla, ablaküveg, stb., nem csomagolásra használt üvegfajta.

Hulladékot csak lakcímkártyával, hátralékmentes ügyfelek helyezhetnek el. A hulladék elhelyezéséhez szükséges iratok: Lakcímkártya és a hulladékszállítási díj fizetését igazoló számla, csekk vagy számlakivonat.

Építési törmelék elhelyezése a hulladékudvarokon külön díjfizetés mellett lehetséges, melyről előzetesen a 06/96 555-545 telefonszámon kell érdeklődni.

MOBIL KORMÁNYABLAK

A Mobilizált Kormányablak Ügyfélszolgálat már Lébényben is megtalálható, októberben és novemberben is járt településünkön.

A megyei kormányablakbusz kulcsait Széles Sándor kormány megbízott szeptember 22-én vette át Gulyás Gergely miniszterelnökséget vezető minisztertől.

A megyei kormányhivatal Árpád úti székhelye előtt tartott sajtótájékoztatón mutatták be a Győr-Moson-Sopron megyébe érkezett Mobilizált Kormányablak Ügyfélszolgálatot, vagyis a kormányablakbuszt, amelynek kitélepülése október 5-én kezdődött meg Rábapatonán. Ezután a megye számos

kisebb településére is ellátogatott már.

Széles Sándor kormány megbízott kiemelte, hogy a közigazgatásnak eme mobil formája lehetővé teszi a kisebb településen élők számára, hogy akár helyben is intézhessék ügyeiket, növelve ezzel komfortérzetüket. A kormány ezzel az a kiemelt célja valósulhat meg, hogy a kistépülésen élők semmivel se érezzék magukat nagyobb hátrányban a nagytelepüléseken élőkhez képest, hiszen a vidék életszínvonalának a városihoz hasonlóan kell lennie.

A kormányablakbuszban elsősorban személyi igazolvány és útlevel

igénylésére, lakcímváltozás bejelentésére, jogosítvánnyal, parkolási igazolvánnyal és diákigazolvánnyal kapcsolatos ügyek ügyintézésre valamint Ügyfélkapu-regisztrációra van lehetőség. Emellett az ügyfelek számos, bármely kormányablakban elérhető ügytípust is intézhetnek majd. Benyújthatják a hatósági eljárások megindítására szolgáló kérelmeiket és tájékoztatást kaphatnak az ügyintézés menetéről is, úgy mint a szükséges dokumentumokról, az esetleges eljárási díjakról és költségekről vagy az ügyintézési határidőről.

ÉTKEZÉSI DÍJAK BEFIZETÉSÉRŐL

ÍRTA: MERKÓ ÉVA

Az 1993. évi III. szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény (Szoc. tv.) 56 §-a határozza meg a személyes gondoskodást nyújtó ellátásokat. A szociálisan rászorultak részére személyes gondoskodást az állam, valamint az önkormányzatok biztosítják. A személyes gondoskodás magában foglalja a szociális alapszolgáltatásokat és a szakosított ellátásokat.

Az önkormányzatunkat érintő szociális alapszolgáltatás az étkeztetés. 2015 szeptemberétől bevezetésre került az ingyenes óvodai étkeztetés (Gyvt. 151. §), amely alapján az alábbi kedvezményeket kell biztosítani:

„A gyermekétkeztetés során az intézményi térítési díj 100%-át normatív kedvezményként kell biztosítani (a továbbiakban: ingyenes étkezés)

a) a bölcsődei ellátásban vagy óvodai nevelésben részesülő gyermek után, ha

- rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesül,
- tartósan beteg vagy fogyatékos, vagy olyan családban él, amelyben tartósan beteg vagy fogyatékos gyermeket nevelnek,
- olyan családban él, amelyben három vagy több gyermeket nevelnek,
- olyan családban él, amelyben a szülő nyilatkozat alapján az egy főre jutó havi jövedelem összege nem haladja meg a kötelező legkisebb munkabér személyi jövedelemadóval, munkavállalói, egészségbiztosítási és nyugdíjjáruulékkel csökkentett összegének 130%-át, vagy
- nevelésbe vették;

b) az 1-8. évfolyamon nappali rendszerű iskolai oktatásban részt vevő tanuló után, ha

- rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesül, vagy
- nevelésbe vették;

c) azon a) és b) pont szerinti életkorú, rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülő gyermek után, aki fogyatékos gyermekek számára nappali ellátást nyújtó, az Szt. hatálya alá tartozó intézményben helyeztek el;

d) az 1-8. évfolyamon felül nappali rendszerű iskolai oktatásban részt vevő tanuló után, ha

- nevelésbe vették, vagy
- utógondozói ellátásban részesül.

A gyermekétkeztetés során az intézményi térítési díj 50%-át normatív kedvezményként kell biztosítani (a továbbiakban: kedvezményes étkezés)

• az 1-8. évfolyamon felül nappali rendszerű iskolai oktatásban részt vevő tanuló után, ha rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesül;

• az 1-8. és az azon felüli évfolyamon nappali rendszerű iskolai oktatásban részt vevő tanuló után, ha olyan családban él, amelyben három vagy több gyermeket nevelnek, feltéve, hogy az (5) bekezdés b) pontja alapján a tanuló nem részesül ingyenes étkezésben;

• az (5) bekezdés b) és d) pontja szerinti életkorú, tartósan beteg vagy fogyatékos gyermek után, feltéve, hogy az (5) bekezdés b)-d) pontja alapján a gyermek nem részesül ingyenes étkezésben.

Az ingyenes vagy kedvezményes étkezés jogosultsági feltételeinek fennállását a személyes gondoskodást nyújtó gyermekjóléti alapellátások és gyermekvédelmi szakellátások térítési díjáról és az igénylésükhöz felhasználható bizonyítékokról szóló kormányrendeletben foglaltak szerint kell igazolni.”

Lébény Város Önkormányzata a gyermekétkeztetést vásárolt szolgáltatási útján biztosítja. 2018. január 1-jétől a Gast-Vital Kft. látja el a feladatot. Az étkezési térítési díjak beszedése önkormányzati feladat a bölcsőde, az óvoda és az iskola vonatkozásában egyaránt. Minden hónapban két napot biztosítunk a szülők számára, amikor be tudják fizetni személyesen gyermekük étkezési térítési díját. A vírushelyzet itt is átalakította az évek óta bevezetett rendszert. Október óta lehetőséget biztosítunk, hogy a térítési díjakat átutalással egyenlítsék ki az érintettek.

Szeptemberben minden étkező gyermek szülője nyilatkozatot tett, hogy a következőkben készpénzben vagy utalással szeretné fizetni gyermeke étkezését. Meglehetősen sokan éltek ezzel a lehetőséggel.

Az eddig megszokott rendszer alapjaiban nem változott. Minden hónap elején a következő hónap térítési díja az esedékes. A készpénzben fizetőknek továbbra is biztosítunk két napot, amikor be tudják fizetni a díjakat. Az utalással fizetők pedig e-mailben megkapják az aktuális számlájukat, amit a számlán jelzett fizetési határidőig átutalnak. Eddigi tapasztalatunk alapján, jól működik az új rendszer. Amennyiben a téma kapcsán bármilyen kérdés még felmerülne, akkor a +36 20 420 8387 telefonszámon várom a hívásokat.

1956

ÍRTA: PÉK VILMOSNÉ, GYURÓS TAMARA 8.O. OF.

Az 1956-os műsorra készülni mindig a nyolcadik év meghatározó pillanata: egyrészt, mert a legnagyobbaktól mindig többet várnak, másrészt történelmünk legszebb, legtragikusabb eseményére emlékezünk. Idén már szeptemberben tudtuk, hogy nem lesz alkalmunk nézők előtt előadni a műsort (hasonlóan a márciusi ünnepélyhez), mégis nagy gondossággal készültünk rá. Büszkéek vagyunk tanulóinkra, hogy kellő komolysággal és tisztelettel tanultak a megemlékezésre, emlékeztek a hősökre. A rövid, irodalmi műsorunkat kiegészítettük iskolánk településeinek 1956-os eseményeivel, és elhelyeztük az emlékezés mécsseit az emlékhelyeknél.

A bezi fiatalok a rádióból értesültek a budapesti eseményekről, ezen fellelkesülve zászlókkal az utcára vonultak, éltették a forradalmat. Megalakult a Nemzeti Tanács is. Egy forrongó csoport alakult ki, melyet Sággy Jenő evangélikus lelkész fékezett meg. Őt ezért a szabadságharc leverése után bebörtönözték, de az utókor, Bezi település 2017-ben tisztelete jeléül utcát nevezett el róla. A forradalomban részt vevők közül sokan külföldre emigráltak. (forrás: levéltár)

A fővárosban történtek híre gyorsan eljutott Mecserre, ahol szintén felvonulást szerveztek, 1848-as dalokat énekeltek, majd később pedagógusok és gyermekek is csatlakoztak a felvonuláshoz, nemzetiszínű zászlókkal vonultak és beszédeket tartottak közben. Az eseményekben részt vevő-

ket a forradalom leverése után itt is megkeresték, elvitték, de nem bántották őket. (forrás: Thullner István-Tuba László: Mecser története)

A budapesti forradalom hírére Lébényben is az utcára vonult a község lakossága, de köznyugalmat megzavaró esemény nem történt. A híreket a hangoshíradó segítségével hozták az emberek tudtára. A forradalom leverését követően az események helyi szervezőit, a Nemzeti Bizottság tagjait bántalmazták, bebörtönözték. Az ártatlanul meghurcoltaknak állít emléket az önkormányzat falán található tábla. Van még egy szomorú helyi vonatkozása az 1956-os eseményeknek. A mosonmagyaróvári egyetemi hallgatók október 26-án csendes tüntetést szerveztek. A békés tüntetőkre valaki sortűzet indított, sokan megsebesültek, sokan meghaltak, köztük Wesztergom Imre egyetemista, falunk szülőtte. Temetésén nagyon sokan vettek részt, és azóta is minden évben megemlékezünk róla és a többi áldozatról is. (forrás: Kiszeli Lajos Lébény könyve)

„Novemberben csend van és béke,
Temető, fejfa, virág és kereszt.
Novemberben az álmodó rög
Itt tart és nem ereszt.”

(Zas Lóránt: Novemberben)

NYÁRI BICIKLITÚRA A SZIGETKÖZBEN

ÍRTA: ZSARGÓ LILLA

Július utolsó hetében, az iskola 7. évfolyamos diákjai biciklitúrán vettek részt a Szigetközben. A Lickón, Héderváron, Ásványrárón és Mecserén keresztül vezető út rengeteg élményt tartogatott számunkra. A 35 fokos hőségben megterhelő volt ugyan a tekerés, de az árvai zárás látványa és a jól megérdemelt hűsítő fagyizás kárpótolta a társaságot. A hallépcsőnél időzve megbeszéltük annak tudnivalóit, a Duna szabályozásának történetét és meghallgattuk a helyi horgászok tapasztalatait. Hazafelé Ásványrárón kipróbáltunk egy remek fagyizót, tovább haladva pedig Mecserén vettünk hűsítő fürdőt a Mosoni Dunában. A hosszú bezártságot jelentő karantén után mindenkinek jól esett az osztálytársakkal eltöltött eseménydús nap!

SENKI NEM ÚSZTA MEG SZÁRAZON

ÍRTA: NIKOVITS RÓBERT, 6.A OSZTÁLYOS TANULÓ

Augusztusban a Bakonyban kirándultunk az osztállyal. Oda és vissza is vonattal mentünk. Régi dízelmotoros vonat volt, picit hangos, de ez nem izgatott bennünket. Az 1 óra utazás igazából 10 percnél tüssz, mert nagyon jó volt a hangulat. Előtte való nap esett az eső, vizes és sáros volt minden, de ez a legkevésbé sem zavart minket. Amikor leszálltunk a vonatról, egy dombnál kötöttünk ki. Nem kellett kétszer mondani, az egész osztály rohant a dombnak, senki se vette észre a lépcsőt. Egypáran, köztük én is, elesünk, és már sárosak is voltunk. Kis gyaloglás után megálltunk enni, majd folytattuk tovább utunkat. Mindenkinek tetszett a sok fa, a sok domb, az erdő, a patak, ahogy a kövek, fák közt kanyarogva elő-előbújt a rejtekéből. Örültünk, boldogok voltunk, amikor a Cuha patak keresztezte utunkat. A köveken óvatosan mentünk át. A második átkelésnél már a fél osztály cipője vizes volt, a harmadiknál meg már mindenkié. A vasúti sínek mellett szintén a Cuha húzódott, ott már mindegy volt. Szinte mindenki a köveken ugrált, többek hol véletlenül, hol direkt beleestek a vízbe.

Jó sokat neveltünk. A legjobb az volt, hogy a szigorú osztályfőnökünk is velünk együtt nevetett. A túra végeztével visszavonatoztunk Győrbe, a Baross úton elsétáltunk a Me-kibe. Itt fogyasztottuk el késői ebédünket. Teli pocakkal, rengeteg élménnyel, derűsen utaztunk haza, Lébénybe.

LÉBÉNYI LENDÜLETTEL A PANNONHAJSZÁN

ÍRTA: ZSARGÓ LILLA

Szeptember 27-én került sor Cseszneken az immáron hetedik éve megrendezett akadály-, és terepfutásra, azaz a Pannonhajsza-ra. Az amúgy tavaszi program minden évben kihívás elé állítja a sportos lelkületű felnőtteket és gyerekeket. Az ideji vírushelyzet miatt őszre tolódott a futam, de a hűvösebb idő sem vetette vissza a versenyezni kívánó közönség kedvét. A két napos rendezvény során több száz versenyző teljesítette a bakonyi lankák oldalában kiépített akadályokat, melyek a versenyzők képességeihez mérten, kinek könnyebben, kinek nehezebben sikerültek. Az idei évben először a Lébényi Általános Iskola 7. évfolyamának vállalkozó szellemű diákjai is versenybe szálltak az úgynevezett SuliHajsza keretein belül. Az amúgy sportegyesületből érkező kihívókkal szemben diákjaink kitartóan, sportszerűen küzdöttek és teljesítették az 5 km-es távot, melyben 10 akadályt győztek le. Az évfolyam osztályfőnökei és egyben testnevelő tanárai, Füsi Renáta és Zsargó Lilla is kísérték a mezőnyt, így lelkesítve a szakasz végén ragadottakat.

Csapatagok: Tóth Barbara, Sólyom Szófia, Orosz Lilla, Takács Emese, Németh Lotti, Geyer Viktória, Marczinkó Lilien, Varga Melitta, Simon Tamara, Páder Péter, Kovács Boldizsár, Pálfi Barnabás. Szurkolóink és egyben segítők: Wolfram Karina, Farkas Ákos és a Szülők.

Egyéni helyezettekkel is büszkélkedhetünk, hiszen a korosztály szerinti egyéni összesítésben Orosz Lilla az előkelő 3. helyezést szerezte meg, míg iskolánk fiai, Páder Péter, Kovács Boldizsár és Pálfi Barnabás a fiúk mezőnyében a dobogó második fokára állhatott.

Szeretnénk megköszönni a versenyző tanulók szüleinek segítségét, akik nélkül nem lehetett volna részünk ebben az emlékezetes programban. Összességében véve, egy remek élményt sikerült szerezniük diákjainkkal és remélem, hogy a következő évek versenyein is rajthoz állhat iskolánk!

KÚSZVA, MÁSZVA, DE BEÉRTÜNK!

ÍRTA: SÓLYOM SZÓFIA,
7. A OSZTÁLYOS TANULÓ

Augusztusban tanáraink felhívták figyelmünket erre a szuper rendezvényre, melynek neve Pannonhajsza. Várva vártuk szeptember 27-ét, mert erre a szép, napsütéses időpontra esett a verseny. Az azt megelőző este szinte mindenki sokáig fent volt körmeit rágva izgalmukban. Aztán mikor másnap korán reggel elindultunk Csesznekre, a Hajsza helyszínére, mindahányan fáradtan ültünk be az autóba, de annál inkább boldogan, mert tudtuk, hogy hamarosan egy király élményben lesz részünk. Mikor odaértünk már az egész csapat nagyon várta, hogy végre elinduljon a bemelegítés és megkezdődjön a verseny. Nem is szaporították a szót, elindultak az első csoportosok, mi pedig utánuk jöttünk. A futás megkezdődött, ahol már az első kanyarban volt pár eleső, de ez senkit sem tántorított vissza, hogy bemerjünk a körforgóba, utána szalmakupacokon ugráljunk, szögesdrót alatt másszunk és további érdekes és egyben vicces akadályokon keresztül eljussunk a célig. Az odáig vezető úton sokan nagyon elfáradtak, köztük mi is. Osztályfőnökeink is velünk együtt küzdötték át magukat a saras hegyoldal, a vizes árkon, a vár falain és a „lajhár mászóknak” is. A célba érve érmet, pólót és egy kis nassolni valót kaptunk jutalomképpen. A délután folyamán még

sokat beszélgettünk a délelőtti történetekről, jó sokat nevetünk magunkon, ettünk, ittunk, jól éreztük magunkat. A versenyek után elkezdődött az eredményhirdetés, ahol több csapattársunk is a dobogóra állhatott.

Összefoglalva, a gyerekektől a szülőkhöz, mindenki nagyon jól érezte magát! Másnap reggel mindenki izomlással ébredt, de megbeszéltük, hogy jövőre ugyanitt, ugyanígy végigcsináljuk!

KERÉKPÁRTÚRA MECSÉRRE

A 6.a és 6. b osztály szeptember 11-én Mecsérre kirándult kerékpárral. Élményeiről így számoltak be:

Lányok:

Először is sorba rendeződtünk, majd útnak indultunk. Az odafele vezető út „gördülékenyen” ment. Miután beérkeztünk Mecsérre, az ott lakó A-sok körbevezettek bennünket és megmutatták a kedvenc helyeiket. Azután megvendégelték bennünket finom süttikkel. A sütizés után még egyszer lementünk a Dunához, ahol a töltés mellett „Király – király adj katonát!” játszottunk. Mielőtt kiértünk a faluból a foci pályánál még megálltunk és feltöltöttük a kulacsainkat, majd haza indultunk. Jó kis túra volt, elfáradtunk.

Fiúk:

Szeptemberben az egész 6. évfolyam ellátogatott Mecsérre. Ott a Végh Zoli anyukája megvendégelte az egész csapatot házi süttikkel. Ezután megpróbáltunk feldönteni egy úszó

stéget. Majd átmentünk a mecséri hídon, ami után kezdődtek az izgalmasak: a Titanilla nekiment egy táblának, ami az út közepén volt, a Balinak leesett a lánc, a Noncsi elesett a töltésnél bringával, a Máténak a pedálja esett le. A „Király – király adj katonát!” játékban, pedig megsérült pár „rongyos baka”. Vicces volt.

EGY KLASSZ KIRÁNDULÁS TÖRTÉNETE

ÍRTA: AZ ELSŐ ÉS MÁSODIK OSZTÁLYOS DIÁKOK ÉS TANÁRNÉNIJEIK

Szeptember 19-én a német nemzetiségi nyelvet tanuló első és másodikos diákokkal a honismereti órák keretében lovaskocsis kirándulásra indultunk, hogy megnézzük a közeli Rábcakapin lévő kis tájházat. Már az indulás is izgalmasnak ígékezett, a gyerekek kíváncsian találgatták, hogy az érkező négy fogat közül melyiken is fognak utazni. Meleg takarókba burkolózva indultunk útnak, hogy azután megérkezzünk a falu legöregebb házikójához. Amint beléptünk a kapun, kezdetét vette az időutazás. Alaposan megnéztük a takaros berendezett régi házat, az udvaron

található sok-sok eszközt. A gyerekek nagy örömmel fedezték fel a szabadon legelésző birkákat, kapirgáló tyúkokat. Általános derültséget és egy kis „borzongást” is kiváltott belőlük a „félelmetes” udvari fa wc. Hazaindulás előtt még egy kis játszótérre is volt lehetőségünk. Verőfényes napsütésben, énekelve érkeztünk vissza az iskolához. Nagyon klassz kirándulás volt! Köszönjük Stinner Sándornak és csapatának, valamint Sipos Tibornak az élménydús napot. Köszönjük továbbá a Lébényi Német Önkormányzatnak, hogy a kirándulás költségeit fedezte.

FUTURÁBAN JÁRTUNK

ÍRTA: FARKAS BORI, 5.A OSZTÁLYOS TANULÓ

Egy szeptemberi délutánon Mosonmagyaróvárra kirándultunk a Futurába. Igazi csapatépítő program volt ez az újdonsült 5. osztályosoknak. Mindenki izgatottan várta az indulást. Már nem először jártunk itt, de mindig tudnak valami újdonságot mutatni, most egy szigetközi „Pocok világgal” bővítették az interaktív játszótér. A víz szintjén kipróbáltuk, hogy hogyan lehet vízesést alkotni és áramot termelni különböző vízikerekekkel. A föld szintjén rejtőz-

kódó állatokat kerestünk, és végigmásztuk a giliszta labirintust. A legbátrabbak függőhídon sétálgattak a levegő szintjén. Még feljebb a tűz szintjén fényjelenségekkel, űrutazással kapcsolatos eszközöket próbáltunk ki. Egy látványos kísérleti bemutatót is megcsodálhattunk. Nagyon jól éreztük magunkat, reméljük máskor is lesz lehetőségünk eljutni a Futurába.

VISSZA A JÖVŐBE...

ÍRTA: DÖMSÖDI DÓRA,
KOVÁCS ANNAMÁRIA 8.A.

A Gyermekünkért Alapítvány anyagi támogatását kirándulásra használtuk fel, ezúton is köszönjük!

„Móka, szórakozás, jó időtöltés! Az előadások látványosak voltak, a tanár úr megmutatta nekünk, hogy a folyékony hidrogén nem tesz kárt a bőrünkön, de hozzátette, ezt otthon senki ne próbálja ki! Ismeretterjesztő feladatokat oldottunk meg, és gyógynövények illatát próbáltuk felismerni. Visszatértünk gyermekkorunkba: kis labdák között másztunk, csúszdázunk, mászókáztunk, kipróbáltuk egyensúlyérzékünket kétemeletes magasságban, áramot termeltünk kerékpározással, sőt, még a földrengést is túléltük, aztán ráfeküdtünk a szögeságyra. A jó hír, hogy még mindig itt vagyunk!”

ÍRTA: CSEPI ESZTER, ERŐSS LEILA,
PÁLFI SZABOLCS 8.B

„Átléptünk egy ajtón, kézfertőtlenítettünk és elindultunk a kalandok felé. Külön csoportokra váltunk, így mindenki a maga tempójában fedezte fel a látnivalókat. Előadások színesítették a programot, melyek során kiderült, hogy a lufi nem pukkan ki, ha megböjkjük. Naprendszerünkről is új információkat tudtunk meg, illetve még azt is, hogy az űrben az ételt szabad dobálni, vagyis ez a hivatalos étkezési szabály odafenn. A víz szintjén nagyon tetszett a cápa, a többi emeleten sok tudományos jelenséget tapasztalhattunk meg, és eljátszottuk a Star Wars főcímdalát is. Az ajándékboltban válogathattunk az érdekes, tudományos ajándékok közül.”

AKADÁLYVERSENYT RENDEZTÜNK

ALSÓSOK

ÍRTA: DÖMSÖDINÉ SZÜCS ANITA

A gyerekek nagy izgalommal várták az akadályverseny napját. Minden nap megnézték az időjárásjelentést, hogy vajon mond e esőt erre a napra, hiszen az eredetileg tervezett időpont sajnos meghiúsult a rossz idő miatt. De az időjárás végre kegyes volt hozzánk és október 22-én végre megvalósult a vetélkedő.

Először minden osztálynak meg kellett keresni egy borítékot, melyben egy kirakó volt. Úgyesen összerakták és egy térképet kaptak megfejtésül, ennek segítségével meg tudták keresni a városban lévő különböző állomásokat. Az állomásokon érdekesebbnél érdekesebb feladatok várták a gyerekeket. Volt, ahol az ügyességre és a sportos hozzáállásra volt szükség. Ilyen volt a célba dobás, mocsárjárás vagy éppen az almafutó verseny, ahol almával a kanálban kellett a bóják között szlalomozni. Ez bizony nagy ügyességet igényelt. Aki kevésbé volt jó a sportokban, az a szellemi totókban teljesített remekül. Megismerhettük ez által Lébény érdekességeit, nevezetességeit és a fagyikészítésről is megtudhattunk sok újdonságot.

A csapatok közötti verseny nagyon szorosán alakult, de végül sikerült az első 3 helyezettet kiválasztani. Őket oklevéllel jutalmaztuk és minden kisgyereknek járt egy kis édesség a vetélkedőn való részvételért. A diákok élményekkel teli napot tudhattak maguk mögött és boldogan kezdtek meg az őszi szünetet.

FELSŐSÖK

ÍRTA: ZSARGÓ LILLA

Az őszi szünetet megelőző utolsó tanítási napon került sor az akadályversenyünkre, melynek szervezője az iskola diákönkormányzata volt. Az idei tanévben az egészségügyi gondolkodás, iskolai mozgásterv témában keretbe kellett a diákoknak teljesíteni a feladatokat. A felső tagozaton, egy 8 állomásból összerakott, fizikai feladatokat tartalmazó kihívás dolgoztatta meg a tanulókat. A főként ügyességi feladatokból álló akadályversenyt a 8. évfolyam diákjai koordinálták. Jutalom- és büntetőpontokat lehetett kapni a jó feladatvégzésért, vagy éppen a helytelen viselkedésért. A tanulók fáradtan, mégis rengeteg élménnyel tértek vissza a körütről.

HALLOWEEN-I OSZTÁLYBULI

ÍRTA: TORMA ZSÓFIA, 5.A OSZTÁLYOS TANULÓ

Az 5. évfolyamos gyerekek Halloween-i osztálybulit rendeztek. Mindkét osztályterem gyönyörűen fel lett díszítve, nagyon vártuk a délutánt! A buli elején jókat játszottunk, majd megérkezett a várva várt pizza. Miután elfogyasztottuk, az 5.a és 5.b-s lányok még egy meglepetés táncot is bemutattak. Nagyon jó volt a hangulat! Még Just Dance is volt a végén! Mi tartottuk meg a világ legjobb osztálybuliját!

A PRODUKTÍV KÖZÖSSÉGI ÉLET A CÉL

GRACZA VIRÁGGAL BESZÉLGETÜNK, AKI A NYÁR FOLYAMÁN VETTE ÁT A KULTURÁLIS REFERENS MUNKAKÖRT MEGHATÁROZOTT IDŐSZAKRA. VELE BESZÉLGETÜNK A KEZDETEKRŐL, A TANULMÁNYAIRÓL ÉS A JELENLEG IS ZAJLÓ MUNKÁRÓL.

Szerk.: Mesélj nekünk kérlek arról, hogy honnan származol, hol nőttél fel!

Virág: Szekszárdon születtem, de Paksra vittek haza. Kisgyerekkoromban többször is költözködtünk, végül a Tolna megyei Nagydorogon telepedtünk le, ahol anyai nagyszüleim is élnek, az óvodát már itt kezdtem. A helyi általános iskolában tanultam, majd a Paksi Vak Bottyán Gimnáziumban érettségiztem. Szerettem a gimnit, a bejárás sem jelentett gondot. Most, hogy újra buszozok reggelente, gyakran eszembe jut az az időszak. Egy bátyám van egyébként, Levente, akivel nagyon jó a kapcsolatom. Sajnos ritkán találkozunk, kicsit messze, Dublinban él.

A gimnázium alatt tagja voltam a paksi drámacsoportnak, és amikor arra került a sor, hogy el kellett dönteni, mi leszek, ha nagy leszek, tulajdonképpen nem is gondolkodtam, jött a válasz magától: színész. Első helyen természetesen a Színház- és Filmművészeti Egyetemet jelöltem be, ám oda nem sikerült bejutnom. Jelentkeztem néhány budapesti színtanodába is, s végül a Pesti Magyar Színház színiakadémiájára vettek fel. Hihetetlenül boldog voltam. A jó hírt még az érettségi előtt megkaptam, így azon nem is stresszeltem különösebben, hogy a végső vizsgák hogyan sikerülnek. Remegve vártam, hogy Budapestre költözhesek. Akkoriban városi lánynak tartottam magam, és – habár szüleimmel mindig is jó volt a viszonyom – vágytam az önálló életre. A hároméves képzés végén OKJ-s színész szakképesítéssel távoztam. Rendkívül intenzív 3 esztendő volt. Amellett, hogy a mesterségről oktattak minket a szakmabeliek, és lehetőségünk volt egy kőszínház színpadán játszani, önmagunkat és egymást is tanulmányoztuk. A határaink feszegetése és a kitarulkozás elengedhetetlenek bizonyult ahhoz, hogy fejlődni tudjunk. Jó kis csapatunk volt, és az osztályfőnökünknek is sokat köszönhetek.

Szerk.: A tanulmányaid után hol tudtál elhelyezkedni? Merre mentél tovább?

Virág: Miután megszereztem a képesítést, Pápán helyezkedtem el, a Pegazus Színházban, ahol egy évadot töltöttem. Erről a színházról azt kell tudni, hogy nagyon igényes bábéladásokat készít gyerekeknek. Így esett, hogy a bábművészet világában is kipróbálhattam magam, ami

véleményem szerint egy roppant izgalmas közeg. Az egyik színésztársammal péntek esténként átjártunk néha Győrbe moziba vagy koncertre. Megtetszett a város hangulata, és úgy döntöttem, oda költözöm, azóta is ott élek. Pultosként dolgoztam másfél évig, ami talán elsősre könnyűnek tűnik az ember szemében, de hamar rájöttem, bizony ez is kemény munka, magas szintű állóképességet kíván. Örülök, hogy ebbe is belekóstolhattam, úgy gondolom, ezáltal csak még több lettem. A Győrben való elhelyezkedéssel egyidőben felvételiztem a Pécsi Tudományegyetem közösségszervező szakára, így munka mellett levelezőn tanulok. Ha minden jól alakul, 2021 nyarán már a kezemből tartom a diplomámat. Hogy miért épp közösségszervezés? Az igazat megvallva nem lebegett előttem konkrét cél, amikor megjelöltem. Egyszerűen úgy éreztem, szeretnék még tanulni, valami más irányban is elindulni, tapasztalatot gyűjteni.

Szerk.: Mikor döntöttél úgy, hogy a közösségszervezésbe vetned bele magad?

Virág: A karantén alatt elérkezettnek találtam az időt arra, hogy közösségszervezéssel kapcsolatos munkát keressék. Rá is bukkantam Lébény Város Önkormányzatának a hirdetésére, és azonnal jelentkeztem. Az állásinterjúra igyekeztem minél higgadtabban menni, mondván, nincs veszténiavalóm. Szerencsésnek érzem magam, hogy ide kerültem, hiszen hiába tanul ilyesmit az ember az egyetemen, élesben minden más, és ebben ez a szép. Annak ellenére, hogy egy kis városról beszélünk, kifejezetten sok inger ér a munkám során, amit nagyon élvezek. Bizony kihívás minden egyes projekt, de próbálom a lehető legfelelősségteljesebben elvégezni a feladatokat, és kihozni minden naphoz a legjobbat.

Szerk.: Mik lettek az önkormányzatnál a fő feladataid? Mi a célod ezzel a munkával?

Virág: Fő feladataim közé a kulturális és közösségi programok, rendezvények és ünnepségek megszervezése tartoznak, illetve a helyi civil szervezetekkel, egyesületekkel is kapcsolatot tartok. Egy rendezvény megtervezése és lebonyolítása természetesen nem egy emberes feladat, hanem

mindinkább csapatmunka. Közvetlen kollégám, Ibolya és a hivatal dolgozói rengeteg segítséggel, jótanáccsal látnak el, amit nagyon nagyra értékelek. Fontosnak tartom, hogy tudják az itt lakók, nyitott vagyok az ő ötleteikre is, illetve szívesen veszek minden megjegyzést, visszajelzést, kritikát. Így lehet fejlődni, és így lehet elérni, hogy kialakuljon egy valódi párbeszéd, egy produktív közösségi élet. A vírus-

helyzet miatt egy kicsit meg van kötve a kezem, de ha véget ér/enyhül ez az időszak, szeretnék új projektekre fogni. Sokat kell még tanulnom a szakmáról, Lébény pedig olyan hely, ahol jóérzéssel tanulok. A megörökölt telefonomban rengeteg név van, és ugyan sokukhoz még nem tudok arcot társítani, de remélem, szépen apránként mindenkivel összehozom a sors a munkaidőmben.

RECEPT KLUB

DING DONG SÜTI CSETE GUSZTÁVNÉ RECEPTJE

Összetevők:

Tészta:

- 30 dkg finomliszt
- 85 gramm étcsokoládé
- 185 ml főzött kávé
- 20 dkg barna cukor
- 1 csomag vaníliás cukor
- 3 evőkanál cukrozatlan kakaópor
- 2 teáskanál szódabikarbóna
- 1 teáskanál sütőpor
- 3 db tojás
- 150 ml olívaolaj
- 355 ml natúr joghurt vagy tejföl
- csipetnyi só

Elkészítés:

Tészta

Amíg a sütő felmelegszik 165 fokra, egy nagy méretű szögletes tepsit vagy egy tortaformát vajazzunk ki, és tegyünk bele sütőpapírt. A tésztához főzzünk fekete kávé, és a darabokra tört étcsokoládét tegyük a forró kávéba, majd hagyjuk megolvadni és lehűlni. A tojásokat keverjük habosra a kétféle cukorral, adjuk hozzá az olajat, a joghurtot, majd a csokis kávé. Apránként adjuk hozzá a kakaóporral, sütőporral, szódabikarbónával és sóval elkevert, előzőleg átszitált lisztet. Öntsük a tepsibe, és süssük kb. 40-50 percig, hűtsük ki, majd vágjuk ketté. Kenjük meg az alsó felét a krémmel, borítsuk vissza rá a tetejét, majd a végén vonjuk be a krémmel. Néhány órára tegyük hűtőbe.

Töltelék

A tejet felfőzzük sűrűre a liszttel. Vegyük le a tűzről, keverjük bele a vaníliás cukrot és tegyük félre. A margarint a cukorral habosítsuk ki, majd a kihűlt lisztes krémbe apránként keverjük bele.

Krém

A csokoládét és a margarint gőz fölött olvasszuk össze, vegyük le a tűzről, keverjük el benne a tejszínt, majd néhány perc pihentetés után vonjuk be vele a sütit.

DIÉTÁS ALMÁSPITE KOVÁTS ESZTER RECEPTJE

Tészta hozzávalói:

- 2,5 dkg Dia Wellness negyedannyi édesítő
- 15 dkg hideg kókuszszír vagy vaj (vajjal könnyebb dolgozni)
- 25 dkg zabpehelyliszt
- 8 dkg búzasikér + a szóráshoz
- 3 dkg (1 ek.) natúr joghurt (3,5 %-os)
- 1 db tojás + 1 db a kenéshez

Hozzávalók

az almatöltelékhez:

- 1 kg pucolt alma
- 5 dkg negyedannyi édesítő vagy méz
- 2 teáskanál őrölt fahéj
- 4 dkg kókuszszír

Elkészítés:

1. Az édesítőt, a zabpehelylisztet és a búzasikért összekeverjük, majd a hideg kókuszszírral elmorzsoljuk.
2. Hozzáadjuk a tojást és a natúr joghurtot, majd összegyúrjuk
3. 3 egyforma részre osztjuk és az 1/3-át félretesszük.
4. A pite tészta 2/3-át egyenletesen tepsibe vagy pite forma aljába nyomkodjuk, villával megszurkáljuk, majd az almatöltelék elkészítéséig hűtőbe tesszük.
5. Az almatöltelékhez a megpucolt almákat nagy lyukú reszelőn lereszeljük, majd a levét kicsavarjuk és 4 dkg kókuszszíron megpároljuk.
6. Ha az alma megpuhult, belekeverjük az édesítőszeret és az őrölt fahéjat, majd megvárjuk, hogy kihűljön.
7. A kihűlt almatölteléket egyenletesen szétkenjük a pite tésztán.
8. A félretett 1/3 rész tésztát kevés búzasikérral megszórva szilikonlapon/gyúrotáblán vékonyra kinyújtjuk és késsel csíkokat vágunk belőle.
9. A csíkokat rácsosan az almatöltelék tetejére helyezzük.
10. Egy tojást enyhén felverünk, majd az almás pite tetején lévő csíkokat megkenjük vele.
11. 180 fokra előmelegített sütőben kb. 25-30 perc alatt készre sütjük (míg a teteje aranybarna nem lesz).

90 ÉVES SZÜLETÉSNAPOSOK

SZEPTEMBER VÉGÉN FALU KÁROLYT LÁTOGATTUK MEG 90. SZÜLETÉSNAPI ALKALMÁBÓL. KARI BÁCSI ÉS FELESÉGE, VALAMINT LÁNYUK KITÖRŐ LELKESEDÉSSEL, FIATALOS LENDÜLETTEL FOGADTÁK SZERKESZTŐSÉGÜNKET. EZÚTON IS KÖSZÖNJÜK NEKIK A SZÍVES VENDÉGLÁTÁST.

Szerk.: Kari bácsi, meséljen nekünk a gyerekkoráról!

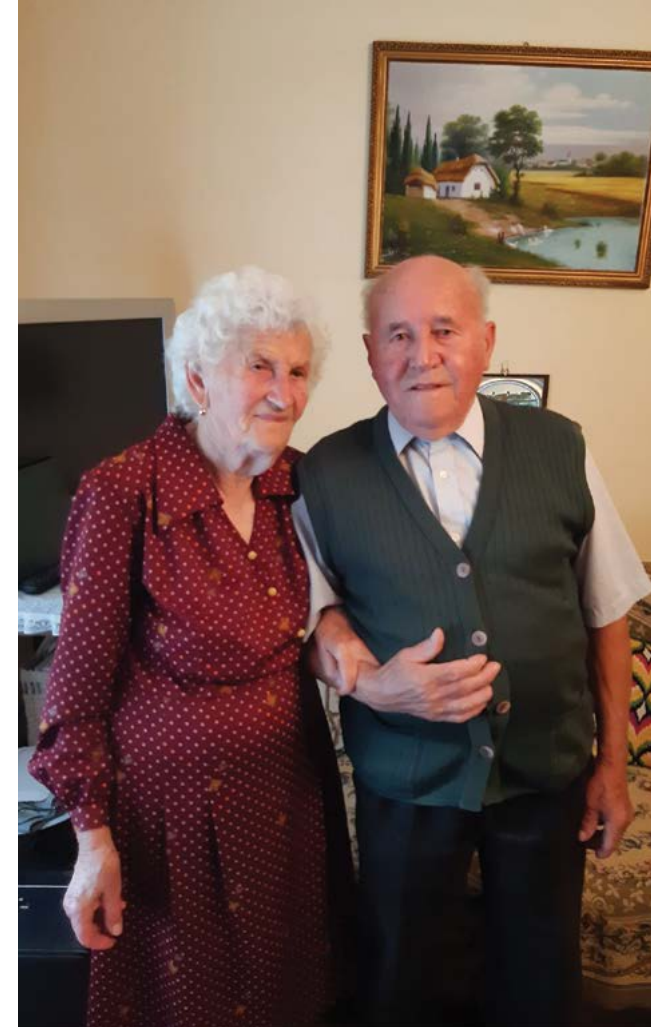
Kari bácsi: 1930. szeptember 19-én születtem. 7 éves koromban elhunyt édesapám, így édesanyám három fiút nevelt kezdetben egyedül. Édesanyám is olyan volt, hogy dolgozott ahol tudott, nem félt a munkától, olyan volt, mint én egész életemben. Aztán édesanyám megismerkedett a nevelőapámmal, aki gazdálkodó volt, majd kiköltöztünk Bormáspusztára. Ez rendet és egy kisebb nyugalmat hozott a család életébe.

Szerk.: Hogyan kezdődött a munkás élete?

Kari bácsi: Miután kimaradtunk az iskolából mi is besegítettünk a gazdálkodásba. 14 évesen kezdtünk el építkezni Lébényben, illetve az első munkahelyem is itt volt a vízügnél. Aztán 1950-ben elvittek katonának 3 évre az ország északi területére. Otthonról kaptam a leveleket, hogy nagyon hiányzik a gazdaságból. Majd a vízügy és a katonaság után a TSZ-ben kezdtem el dolgozni. A papának lovai, tehenei voltak, meg két hold föld, így újra elkezdtem gazdálkodni és közben a ház is készült.

Szerk.: Meséljen egy kicsit nekünk a családi életről, mikor házasodtak össze a feleségével?

Kari bácsi: 1955-ben házasodtunk össze, 2 gyermekünk született, 4 unokánk, és már 10 dédunokánk van. 1970-ben költöztünk ide be, és már 50 éve itt élünk. Tudja kedves,

én egész életemben dolgoztam, akkor éreztem jól magam, hogy ha hasznos voltam/vagyok. Így most már nyugdíjas-ként sem tétlenkedünk, feleségemmel együtt csináljuk a kertet.

Szerk.: A betegségek elkerülték, vagy ebből is kijutott?

Kari bácsi: 1999-ben kaptam egy agyvérzést, de szerencsére két hét alatt túl voltam rajta. Már akkor is úgy voltam, hogy alig vártam, hogy jöhessek haza, és had csináljam a dolgokat. Akkor volt a pálinkafőzés is, amit felügyelni kellett. Szerettem, ha minden rendben megy.

Szerk.: Kikapcsolódásra volt akkor egyáltalán idejük, jártak kirándulni?

Kari bácsi: Míg fiatalok voltunk nem jutottunk el, mindig dolgoztunk, itt volt a gazdaság. Mindig volt mit tenni, venni. Ahol állatok vannak, ott nem áll meg a munka. Mióta nyugdíjasok vagyunk, és benne vagyunk a lébényi egyesületben, azóta már eljutottunk velük kirándulni.

Szerk.: Élvezik a nyugdíjas éveket?

Kari bácsi: A gyerekek, unokák mindig mondják, hogy ne spóroljunk már, élvezzük egy kicsit az életet. De mi mindig így éltünk, mindig dolgoztunk és spóroltunk, nem tudjuk

A HIVATAL MUNKATÁRSAI 90. SZÜLETÉSNAJPA ALKALMÁBÓL KÖSZÖNTÖTTÉK HORVÁTH JÓZSEFNÉT. ÖRÖMÜNKRE SZOLGÁLT, HOGY ELBESZÉLGETHETTÜNK ÉS EGY KELLEMES DÉLUTÁNT TÖLTHETTÜNK EL A TÁRSASÁGÁBAN.

MEGKÉRTÜK MARIKA NÉNIT, HOGY Ő IS MESÉLJEN NEKÜNK EGY KICSIT MAGÁRÓL ÉS AZ ÉLETÉRŐL.

Szerk.: Hol született, hogy telt a gyermekkor?

Marika néni: 1930. október 22-én születtem Györsövényházon, Zsédél Mária néven. Aztán Lébényben éltem a családommal, öten voltunk testvérek. Hét éves koromban édesapám meghalt, ezt követően édesanyám egyedül nevelt fel bennünket.

Szerk.: Mikor kezdett el dolgozni, hogy teltek a munkás évei?

Marika néni: 14 éves koromtól gazdáknál dolgoztam nap-számban. A Lébényi Házipari Szövetkezethél csuhépődéssel, szatyorkészítéssel foglalkoztunk. Tizenkét évet dolgoztam a Lébényi TSZ-ben, majd a győri Korzó étteremben pultos voltam. Aztán onnan is mentem nyugdíjba.

Szerk.: Meséljen egy kicsit a családjáról, gyerekekről, unokákról!

Marika néni: 1950. október 11-én esküdtünk a férjemmel. 1952-ben született meg Magda lányom, majd 1960-ban Iboya. Van három unokám, és három dédunokám.

Szerk.: Jelenleg hogy tetszik lenni, hogy érzi magát?

Marika néni: Egyedül élek mióta a férjem meghalt. Ellá-

tom másként csinálni már. Meg mindig mondják, ha elromlik valami akkor nem kell mindig megcsinálni, lehet újat kapni. De én ezt sem bírom, mindennek rendben kell lennie.

Szerk.: Gratulálunk a 65. házassági évfordulójukhoz! Megkérdeznénk Önöktől, hogy mi a titkuk?

Bözszi néni: Megértés, elnézés, türelem.

Szerk.: Köszönjük, sok boldog, egészségben gazdag évet kívánunk még mindkettőjüknél!

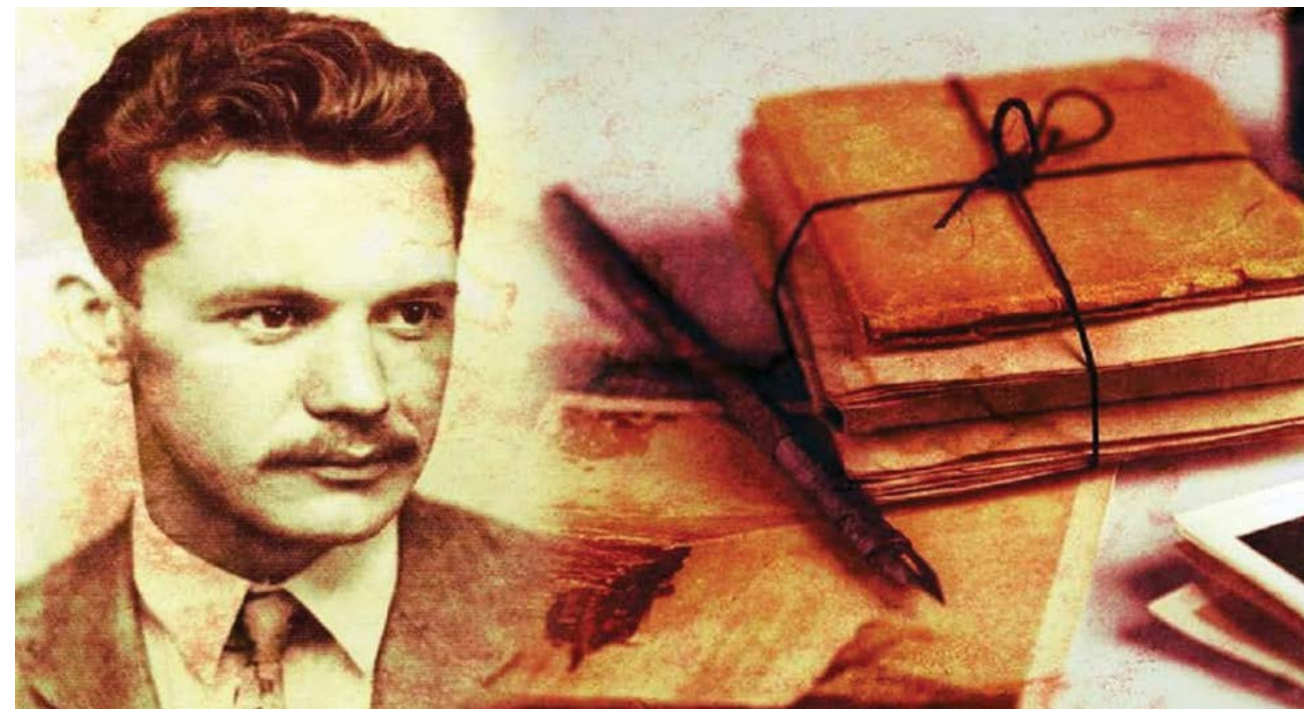

tom magam, de a gyerekek sokat segítenek és látogatnak. Hiányoznak most a nyugdíjas klub összejövetelei és a társaság, ahol mindig jól kibeszélgetjük magukat.

Szerk.: Marika néninek is jó egészséget kívánunk az egész hivatal nevében!

RÉGI-ÚJ TÖRTÉNET

ÍRTA: V. WANDRASCHEK FERENC ANTAL

Könyveim között keresgéltem, és a kezembe került egy József Attila verseskötet példány. Eszembe jutott egy régi történet, amit nagybátyámtól hallottam, ami itt történt meg Lébényben, a Fő utca 61. szám alatt, 1925 körül.

Forró nyári délelőtt volt és aratási idő. Az aratók lovas-kocsikkal kimentek a földekre. Csak dédöreganyám volt otthon, aki az ebédet főzte az aratók számára. Az utcai kapu nyitva volt, hiszen úgy is viszik ki az ebédet a gabonaföldre. Egyszer csak „Jó napot, Jó napot!” hangzik a kapu felől. Dédöreganyám kiment, hogy megnézzék ki az. Egy fiatalember jött befelé az udvarba, lassan, hátha kutya rohan elő, de az most kötve volt. „Nyitva volt a kapu, vizet szeretnék kérni és az üvegembe is töltenék” – mondta a fiatalember. Láta, hogy közel a kút, ezért bátorkodott bejönni. Dédöreganyám végigmérte a fiatalembert, akin egy kopottas fehér ing és sötét nadrág volt, vállán egy tarisznya, a kezében egy elnyűtt, valaha szebb napokat látott aktatáska. Miután látta, hogy nem rosszszándékú a fiatalember, mondta neki, hogy húzzon fel magának a kútból. A vödör víz feltekerése közben beszélgetni kezdtek. A fiatalember elmesélte, hogy Győrből jön gyalogosan és a verses füzetét igyekszik eladni. Eddig nem nagy sikerrel. Elmondta, hogy a mai napon még enni sem evett, ehelyett vizet kér, így nem érzi annyira

az éhséget. Dédöreganyám megsajnálta és a kúttal szemben lévő pincejáróhoz ment. A pincelépésén sorakozó cserép csuprokból kivett egyet és odaadta a fiatalembernek. Hozok kenyeret és kanalat, az ebéd még nem kész, abból nem tudok adni, de ezt az aludtjeget, hozzá a kenyeret szívesen adom, ha elfogadja – mondta dédöreganyám. A fiatalember nagyon hálás volt, de szerényen azt mondta, hogy nincs pénze, hogy kifizesse mindezt. „Nem is kell fizetni, mondtam, hogy szívesen adom” – tette hozzá dédöreganyám. Leült a tornác (gádor) beton lépcsőjére és lassan enni kezdte a hideg aludtjeget a kenyérral. Azt mind megette. Pedig a cserépkorsók nem kicsik, ezt még ma is tudjuk. Elpucolta az egészet. Miután végzett, elővette a zsebkendőjét, megtörölte a kezét, száját és újra köszöngötte az ételt, hogy milyen jól is esett neki. Jól van, jól van – mondta dédöreganyám, mert ő is a főzéshez akart már menni. Ekkor a fiatalember a kopott aktatáskából elővett egy vékony füzetet, hogy ezt fogadja el tőle a dédöreganyám. Ebben voltak a saját versei, amiket árult, hogy egy kis pénzhez jusson. Aztán megmondta a nevét: „József Attila vagyok!”. Tetszett dédöreganyámnak, hogy olyan önérzetesen, büszkén mondta ki a nevét, mintha neki ismernie kellett volna. Dédöreganyám, akit Földes Máriának hívtak, elfogadta a verses füzetet. Gondolta majd elolvassa, ha lesz egy kis ideje. Voltak val-

lasi témájú könyvei, és szeretett olvasni. A vacsoránál mesélte el a családnak az aznapi történetet. Jó ideig megvolt a verses füzet, de ahogy lenni szokott, kézen-közön a jó, nem biztos, hogy visszakerül. Ebben az esetben is így volt.

Valamikor régebben, amikor még az iskola önkormányzati működtetésben volt, az egyik testületi ülésen felvettem, hogy sok iskolának van híres emberről elnevezett titulusa, így a lébényinek is lehetne. Javasoltam, hogy József Attila legyen. Elvetették. Pedig a gimnázium elejénél ott van egy József Attila mellszobor is, amit Unger Árpád adományozott az iskolának. Azt már kevesen tudják, hogy egy Magyar utcai portáról dobták volna ki, de ő hazavitte, megtisztította és megőrizte. Vele beszélgetve tudtam meg, hogy hogyan került hozzá. Gondolta, hogy az iskolának adja, jó ötletnek tartottam én is, ebben maradtunk. A testületnek már el sem mondtam, miért volt szívügyem József Attila költő, azonkívül, hogy az egyik kedves költőm is. Remélem, hogy egyszer sikerül találóan elnevezni az iskolát.

Sokszor nem is tudjuk, hogy itt Lébényben milyen sok híres közszereplő fordul meg, viszi hírét, jóhírét a vendéglátóinknak, a településnek, a városnak. A teljesség igénye nélkül megemlíteném: Balczó András háromszoros olim-

piai bajnok, sportoló; dr. Bakay Kornél régész, történész professzor, író; Koltay Gábor filmrendező, színházigazgató; Raffay Ernő professzor, történész, író; dr. Popély Gyula professzor, történész, író, a Magyar Tudományos Akadémia doktora; Publik Antal előadóművész, válogatott sportoló; dr. Varga Tibor jogtörténész, a Szent Korona Szabadegyetem alapítója; Kurucz Béla festőművész; Varga György festőművész; Kelemen Benő Benjámín grafikusművész; Horváth György keramikus művész; Karczagi Endre festőművész; Borbély Károly festőművész; dr. Hidán Csaba történész, író, az Aranyszabja Történelmi Vívóiskola alapítója; dr. Zdiarszky László kármelita szerzetes, plébános; dr. Bánk Attila volt országgyűlési képviselő; vitéz Illyés Zsolt főszéktartó törzskapitány; vitéz Pásztori Tibor Endre református esperes, Vitézi Rend erdélyi országos főkapitánya; Burda Zsuzsa költő; Böröndi Lajos költő, író; dr. Danka László idegsebész; vitéz Seres Ferenc Erdélyi Partiumi költő. A mai napig jó kapcsolatot ápolok velük, az elhunytakra pedig jó szívvel gondolok. Így is lehet Lébény hírnevét öregbíteni.

Áldott Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Esztendőt kívánok városunk minden lakójának, jó és rossz embereknek egyaránt!

ÉLETÚT- DR. RUM JÁNOS

A GYÁSZOLÓ CSALÁD MEGEMLEKEZŐ GONDOLATAI

Orvosi hivatása

1943. június 9-én született Kisbaráton. Szülei a győri Fonodában dolgoztak. Gyermekkori emlékeire elfogódottan gondolt vissza, nővérére, öccsére, a kis falura, ahol szinte az egész rokonság élt. A családfakutatás szerint a Rum ősök már több száz éve ezen a területen laktak és szőlőműveléssel foglalkoztak.

Révai Miklós Gimnázium után elsőre felvételt nyert a Semmelweis Orvostudományi Egyetemre. A tanulás mellett éjszakai segédnővérként és mentőápolóként is megtapasztalta az egészségügy mindennapjait és egyben ösztöndíját is folyamatosan kiegészítette. A révaisok Budapesten mindenben segítettek egymást, összetartottak a kollégiumban, együtt fociztak az OSC-ben. Nehéz és fárasztó volt, de felejthetetlen élményekkel gazdagodott a 6 év alatt.

1965-ben házasságot kötött kamaszkori szerelmével, a nagybaráti Göltl Gabriellával. 1967-ben született Ildikó lányuk, ezév őszén kapta meg diplomáját és a győri kórház röntgen osztályán helyezkedett el.

1968-ban Rábacsécsénybe hívták körzeti orvosnak. Nagy izgalommal vágott neki a hatalmas feladatnak, hiszen Kisbabet, Mérges és Rábaszentmihály községek is hozzá tartoztak. Ezt az időszakot tartotta vérbeli orvossá válásának. Számtalan megható és csodálatos esemény történt itt, melyeket évtizedeken keresztül emlegetett: első sikeres újraélesztés; szülés levezetése; súlyos esethez rohanás kapcsán elakadás a nagy hóban, lovasszánnal kimentik, a beteg felépül; infarktusos pácienssel saját autóval indul a mentő elé, időben érnek a kórházba...

1969-ben újabb apai öröm, megérkezett Gábor.

1972. október 1: Lébényi Tanács felkérésére elfogadta az ajánlatot, a község körzeti orvosi állását. Felesége orvosírnokként helyezkedett el mellette. A költözésben döntő szempontnak tűnt, hogy tudta, Lébényben kiváló pedagógusok tanítanak, részben az akkor még működő gimnáziumban és a jól felszerelt általános iskolában. Bonnyai Miklósné, Irma a kezdetektől megkönnyítette a gyógyítást, talpraesetten oldotta meg a legváratlanabb feladatokat, mindig lehetett rá számítani.

Pár év múlva érkezett Dr. Benke Tamás, jelenlegi mosonszentmiklósi házi orvos, akivel gyakran jártak együtt továbbképzésekre, kongresszusokra, készültek a szakvizs-

gára. Nagyra tartotta Benke doktort, dicsérte hatalmas munkabírását, segítőkészségét, humorát.

1977-ben ismét büszke apuka lett, János fiával bővült a család.

Az 1970-es évek közepén kezdték el szervezni az akkor még szinte egyedülálló EgészségHét ill. Egészségnevelési Hónap programjait. Olyan témákkal foglalkoztak, amelyek jelentőségét sokan csak később vetették fel: alkoholizmus és ennek családra kifejtett hatásai, egészséges táplálkozás, szív- és érrendszeri megbetegedések és azok hosszútávú szövődményei.

1978-ban költözött át a rendelő az Egészségügyi Kombinátba, ahol néhány év múlva Dr. Kiszeka Judit és Dr. Sragner Mária is dolgozni kezdett. Kiszeka doktornővel lettek egymás helyettesítői, sokszor konzultáltak érdekes esetek kapcsán. Tisztelte és becsülte, hogy családanyaként vállalta a komoly kihívást jelentő hivatást, kitartóan tevékenykedett, ügyelt, empátikusan fordult minden beteghez. A mindig kedves és derűs Sragner doktornő lassan az egész család fogorvosává vált, állandóan tettekre kész volt, az utolsó pillanatban is készségesen rendelkezésre állt. 1992-ben Unger Sándorné csatlakozott a csapathoz. Marika fiatalos lendülettel, elhivatottsággal kezdte munkáját, felvértezve számítógépes ismeretekkel és nővéri tapasztalatokkal. Csapatról kell beszélni, valódi kollektíváról, hiszen az említetteken kívül labor szakasszisztens, Steininger Béláné és védőnő,

Szabóné Cinder Katalin is támogatta a gyógyító-megelőző tevékenységeket. Dr. Koroknay László gyógyszerésszel és a patika dolgozóival mindvégig gyümölcsöző munkakapcsolatot áptak. A „hősidőkben” 24 órás szolgálatot jelentett a körzeti orvos munkája. Folyamatos készenlétben teltek a napok, mely mérhetetlenül megterhelte és elhasználta a doktorok szervezetét.

Mindenki számára fellélegzést jelentett, amikor az 1990-es években beléphettek a központi ügyeletbe, Mosonmagyaróvárra. Itt kiváló kollégákkal dolgozott együtt, többek között, a lébényiek számára is ismerős, Dr. Baranyai Judittal és Dr. Futó Zoltánnal.

2006. december 31-én nyugdíjba vonult. Utóda Dr. Porpáczy Krisztina lett, akit szeretettel ajánlott betegei bizalmába.

2013-ban üzemorvosi működését is befejezte.

Közéleti munkája

1994-től 2002-ig volt aktív önkormányzati képviselő. Kölcsönös szimpátia, megbecsülés és együttműködés jellemezte Csaplár Zoltán polgármesterrel közös ciklusokat. Később is mindig és mindenhol igazi lébényi maradt, bárhol megfordult, nem mulasztotta el Lébény hírnevét öregbíteni. Munkájáért a „A közjó szolgálatáért emlékérem-2006” díjat vette át.

2000-es évek elején megtudta, hogy lehetőség van Németországból és Hollandiából adományokat szerezni, kórházi ágyak, berendezések, készülékek, eszközök formájában. Magyarországnak, a győri kórháznak segített így támogatást juttatni, részben Bertalan József, néhai lébényi lakos közreműködésével. 2003-ban a Petz Aladár Megyei Kórház vezetése Igazgatói Díszoklevéllel ismerte el áldozatos tevékenységét.

Pályája során és a Lébényben töltött 34 év alatt az egészség értékét és a betegségek megelőzésének fontosságát hangsúlyozta. Fáradhatatlanul szervezte felvilágosító előadásait, szűrte a pácienseket, oltásokat népszerűsített és odafigyelt ezek beadására. 2001-ben Megyei Semmelweis Díjat kapott prevenciószemléletű munkásságáért.

A Lébényi Futballcsapat újraindításában központi szerepet vállalt. Nemcsak lelkes, hanem tehetséges is volt, szorgalmával és játéktudásával példát mutatott a fiatalabb generációknak. A Sportkör titkáráként része és részese volt a megyei I. osztályba való feljutásnak 1976-ban. Később a csapatot sportorvosként is segítette.

1973-ban társaival megalapította a Lébényi F-16-os Postagalamb Sportegyesületet, melynek végig tagja maradt, ez lett legfőbb hobbija. Nyelvtudásának köszönhetően kap-

csolatba került német, holland, belga, osztrák sporttársakkal és ezáltal oroszánrészt vállalt abban, hogy a magyar tenyésztők folyamatosan fejlődhetnek, tanulhattak, új módszereket sajátíthattak el. Határon túli területeken életet hozott így össze, mélyített el barátságokat.

2007-ben a Parlamentben vette át a Magyar Postagalamb-sportért érdemérmét.

Halála előtt 2 hónappal nagy boldogságára, sorsszerűen, búcsúzásképp felállhatott Gábor fiával a Kisalföld Versenykerület Szuperrövidtávú versenysorozata dobogójának legfelső fokára.

Türellemmel viselt, hosszú, súlyos betegségben hunyt el 2020. október 11-én.

Köszönetnyilvánítás

Hálás szívvel mondunk köszönetet Mindazoknak, akik fájdalomunkban osztoztak, Dr. Rum János temetését személyes jelenlétükkel megtisztelték, sírját gyönyörű virágokkal díszítették, gyertyát gyújtottak, gondoltak rá, imádkoztak lelki üdvéért!

A gyászoló család

DR. RUM JÁNOS FŐORVOS EMLÉKÉRE

ÍRTA: DR. SRAGNER MÁRIA

Az út megszakadt!

A szomorúság és fájdalom árnyékolja mindennapjainkat... Dr. Rum János házi orvos kollégánk örökre megpihent... Az élet véges voltát csak a tudat képes értelmezni, az érzések, az érzelmek számára feldolgozhatatlan, elfogadhatatlan, hogy nincs tovább...

„Nem hallok a hangját többet, nem látom az arcát, nincs... az élet véges, ismétlem szakadatlan, de a lélek ezt nem akarja valóságként elhelyezni.”

Mi, akik itt maradunk mindannyian átélünk ilyen perceket, órákat, napokat mikor elengedni kényszerülünk hozzánk szorosan tartozó szerettünket, barátunkat, kollégánkat, embertársunkat.

Fájdalom és hiányérzet, az űr, amit a távozás most mindünkben felkorbácsol, a tehetetlenség vállalást ostromozva.

Búcsúzunk!

Tiszteletünkkel és szeretetünkkel emlékeinkben örökre körülvesszük, szakmai utadat, kitartó és fáradhatatlan gyógyító szándékot mindenkor példaként megőrizzük és igyekszünk méltó módon folytatni az általad kiépített igényes, lelkiismeretes, a betegekért mindent irányvonalat.

ÉLETREVALÓ MOZI VOLT!

ÍRTA: GRACZA VIRÁG

A tavalyi nagy sikerre való tekintettel idén is megrendezésre került a Piknik Mozi. Augusztus 22-én, az esti órákban a kikapcsolódás volt a főszerep a város Fő terén.

Ahogy az az eseményt hirdető plakáton is olvasható volt, a vendégeket 18 órától vártuk. Néhány leleményes, elszánt mozizni vágyó azonban előre gondolkodott, és már jóval a kezdő időpont előtt leterítette pokrócát a neki legszimpatikusabb helyen... és milyen jól tették! Akik viszonylag korán érkeztek, még válogathattak a „páholyok” között, ám a film kezdetére beeső nézők már nem voltak ilyen szerencsések. A tér este 8-ra megtelt, egy plédnyi hely sem maradt a puha pázsiton.

Ha mozi, akkor pattogatott kukorica. Természetesen ezúttal sem hiányozhatott a klasszikus ropogtatni való, amiről ismét bizonyosodott, hogy nem fog egykönnyen kimenni a divatból. Még a vetítés alatt is folyamatosan dolgozott a rendíthetetlen popcorn gép, mögötte pedig még rendíthetlenebbül a gép gazdája, Pappné Valerika. Aki ennél valamivel laktatóbb sós finomságra vágyott, Németh Zoltán pékmester különböző ízesítésű pereceire vethette rá magát. No persze édesség fronton is volt választék: vanília, kakaós, fahéjas, diós, kókuszos...kitalálták? A Kalóz Kürtőskalács inycsiklandozó, parázson sült süteményekkel várta a nagyérdeműt. Lényeg a lényeg, éhen nem maradt senki.

A tavalyi évhez hasonlóan idén is lehetőség volt az adományozásra. Pappné Valerika az aznap esti bevétele egy részét a Lébényi Boldog Jolán Karitásznak ajánlotta fel,

illetve a rendezvény ideje alatt bárki adakozhatott a szervezetnek a kihelyezett gyűjtőládába.

Perc a kézben, kukorica az ölben, üdítőt is szereztünk. Kezdődhetett a film! Idén a 2011-ben - megtörtént események alapján - készült Életrevalók című francia vígjáték, dráma került terítékre. Számomra akkor jó egy film, ha van humora (és ez alatt nem az öncélú, erőltetett poénokat értem), hat az érzelmeimre és elgondolkoztat. Talán sokan egyetértenek velem abban, hogy az Életrevalók pont egy ilyen alkotás. Két, egymástól minden ízében különböző férfi mély, őszinte barátságának létrejöttét követhetjük nyomon a film során. A körülbelül kétórás mozi bővelkedik mind az öniróniában és a humoros megnyilvánulásokban, mind pedig a megható vagy éppen keserű pillanatokban.

Ezen az estén egy kicsit mindenki fellélegezhetett. Vigyázva, de élvezhettük egymás társaságát a szabad ég alatt, együtt nevtünk, együtt érzékenyültünk el, együtt majszoltuk a nassolnivalókat. Még az időjárás is kegyes volt hozzánk, és későbbre halasztotta az esőfelhőket. Mindenkinek hiányzott már ez. Hosszú hónapok teltek el közösségi élmények, kikapcsolódást nyújtó programok nélkül.

A Piknik Mozi főszervezői ismét kitettek magukért, ezúton is köszönjük Hegedűs Csabának és csapatának a profi munkát, a Lébényi Önkéntes Tűzoltó Egyesületnek pedig a technikai segítséget. Reméljük, jövőre ugyanitt találkozunk!

TÁBORRA FEL!

ÍRTA: GRACZA VIRÁG

Nyáron ismét napközis táborokat hirdettünk a Közösségi Ház szervezésében.

Július 13. és 16. között a hagyományörző és olvasótáborban vehettek részt a gyerekek, ahol bőrkarkötőt fontunk Tóth Imréné bőrdíszművessel, kenyeret sütöttünk Németh Zoltán képviselő úrral, cégért készítettünk gyurmából, akadályversenyt rendeztünk, keresztrejtvényt fejtettünk és még sok más mókában volt részünk a négy nap alatt.

Augusztus 10-14-ig zajlott a kézműves és játszótábor, mely során megtekintettünk egy papírszínház előadást, rengeteget kézműveskedtünk, az utolsó délutánon pedig langallót csináltunk Nagy Szilárd segítségével. Eljött hozzánk a Zöld Mancsok Lébényi Állatvédő és Természetvédő Egyesülettől Zug Virginia és dr. Tímár-Geng Anna állatorvos, akik a felelős állattartásról tartottak előadást a táborozóknak. A hét legemlékezetesebb programja talán valamennyi gyermeknek a mosonmagyaróvári kiruccanás volt, amikor eltöltöttünk egy napot a Futura Élményközpontban, majd miután mindenki kellemesen elfáradt, megjutalmaztuk magunkat egy-két gombóc fagyival.

Köszönjük Nektek, gyerekeknek, hogy velünk játszottatok ezekben a hetekben, Ibolya és én már nagyon várjuk a jövő nyarat, hogy újra táborozhassunk!

FUSS LÉBÉNY, FUSS!

ÍRTA: GRACZA VIRÁG

Október 17-én ismét a sporté volt a főszerep városunkban, és a délelőtti folyamán elrajoltak a II. Tüdőlebeny futóverseny nevezői.

A 12 éven felüli korosztály ezúttal is 5, illetve 10 km-es távon indulhattak, míg a kisebbek távjai a következőképpen alakultak: a 4 éves kor alattiak a 125 méteres, az 5-8 esztendősek az 500 méteres, a 9 és 12 év közöttiek pedig a 2 km-es futamon vehettek részt.

Az két legnagyobb táv útvonala nem változott a tavalyihoz képest: a Fő térről induló versenyzők a Damjanich utca mentén az Iskola közre fordultak, majd a Patika közön át a Magyar utcán futottak végig. Az Akácfa utcára kiérve a Kormos István utcára kanyarodtak, végül – kiérve a Mosonszentmiklós felé vezető bekötőútra – egy kihelyezett frissítő pontnál fordultak vissza, s ugyanezen az útvona-

lon haladtak a Fő térre. Az 5 km-t futók egyszer, míg a 10 kilométeresek értelemszerűen kétszer tették meg oda-vissza ezt a távot. Terveink szerint a következő Tüdőlebenyen már egy teljesen más útvonalat avatunk fel, így talán a visszajáró futóinknak is izgalmas és kihívásokkal teli marad a versenyünk!

A gyerekek ezúttal is hatalmas lelkesedéssel szaladtak végig a kijelölt szakaszon, ráadásul sokuknak ez volt az első alkalom, hogy kipróbálhatták magukat a Tüdőlebenyen. A legapróbbak a futás idejére sem maradtak egyedül, anyukájuk/apukájuk szolidárisan végighaladt velük a célvonalig, ez pedig hatalmas motivációnak bizonyult a kis atléták számára. (Habár volt egy versenyző, akivel még így sem sikerült megszerettetni ezt a sportot... talán legközelebb!)

A 134 induló mindegyike maradéktalanul teljesítette a maga távját: sok küzdelmes pillanatnak voltunk szemtanúi

az utolsó métereken, és ha más nem, akkor a célkapunál álló családtagok, barátok támogató, buzdító drukkolása valamennyi futónak erőt adott a hajrához. A célkapun beérkezettek arcára önkéntelenül kiülő mosoly láttán még azok is, akik nem futottak, osztozhattak a versenyzők örömeiben.

A 2 km-es táv első helyezettje a lányoknál Sallai Csenge (ideje: 8:28), második Horváth Kitti, harmadik pedig Orosz Lilla lett, míg a fiúknál Kovács Boldizsár (8:41) futott be elsőként, utána Horváth Kevin, és harmadikként Tóth

Barnabás. Az 5 km-es futam idei női bajnoka Udvardi Anita (21:36), másodikként Süle Szilvia, harmadikként pedig Sirgelyné Kiss Erzsébet érkezett a célba. A férfi kategóriában Mészáros Viktor (20:58) állhatott a dobogó legfelső fokára, második és harmadik helyezett Józsa Péter és Lőrinci György lettek. A 10 km-es táv női bajnoka Gulyás Krisztina lett a futam legjobb idejével (41:12), Virágh Zsófi második, Horváthné Katalin harmadik helyezést ért el, a férfi kategóriában pedig Vincze Csaba volt az első befutó (41:49), második Kertész Ervin, harmadik Mórincz Dániel lett.

A befutó csomag mellett idén egyedi fa éremmel, illetve plakettel jutalmaztuk a befutókat és a dobogósokat. Természetesen nem feledkeztünk meg a vírushelyzetről a verseny ideje alatt sem, igyekeztünk megtenni minden szükséges óvintézkedést annak érdekében, hogy a résztvevők biztonságban érezhessék magukat.

Ezúton köszönjük a Walter Ulriknak és Kovács Rékának (illetve segítőiknek) a professzionális háttér munkát, és minden önkéntesnek, hiszen nélkülük nem jöhetett volna létre ez a verseny.

Összességében egy rendkívül izgalmas és örömeiben gazdag délelőttöt tudhatunk magunk mögött. Le a kalappal minden résztvevőnek, de főleg nektek, futóknak! Jövőre találkozunk!

AMIKOR EGY LÁDIKÓ A VILÁGOT JELENTI

ÍRTA: KOVÁCS GÁBOR

Bolond ez a mostani helyzet... (Hogy csúnyábbat ne mondjak rá!) Vagy az is lehet, mi voltunk azok, amikor elhittük, hogy büntetlenül és minden következmény nélkül lehet nyakra-főre kóricálni a nagyvilágban. Fapados, airbnb... Túl szép, túl egyszerű volt. És olcsó: Londonba lehetett repülni annyiért, mint amennyibe egy vonatjegy került innen Debrecenbe.

Kesergés helyett megosztom Önökkel, hogy emiatt a „hangulat” miatt fogant meg a fejünkben a Lébényi Ládikó ötlete. Elhatároztuk, hogyha nem mehetünk külföldre, akkor megpróbáljuk a külföld hangulatát idehozni Lébénybe. Olyan, mintha... Néhány apró élménymorzsa tematikusan

összeállítva és a lébényiek elé tárva, hogy ne legyen a szabadsághoz szokott lelkünk olyan árva...

Aztán jött ez a bizonyos vírus. Csoda, hogy csak most! Volt pár jó évünk... Meg majd lesz is, bizonyára, de jelenleg marad a röghöz kötés. (Amikor e sorok születnek, még azért nappal lehet mozogni, de éjjel már nem.)

Az első alkalommal a latin világot „importáltuk” járványbiztos módon a Fő térre. Sokan kilátogattak, élvezték a szép nyárvégi időt és a ládikó hangulatát. Azt állapítottuk meg, hogy ez – jelen helyzetben – hiánypótló vállalkozás, ezért folytatni fogjuk.

MIT REJT A LÉBÉNYI LÁDIKÓ?

ÍRTA: GRACZA VIRÁG

A címadó kérdésre azok tudják a választ, aki ott volt szeptember 26-án a Fő téren. Akik viszont nem jutottak ki, azoknak megpróbálom leírni, elmesélni, hogy miből is maradtak ki.

Maga az a koncepció, hogy a rendezvénynek adjunk egy csavart, egy különleges érzületet, Farnady Tamarához köthető. Nem titkolt szándéka volt, a megszülető kézműves/hagyományörző programot öltöztessük olyan könnyűbe, amilyenre eddig a környéken még nem volt példa. Azaz mutassunk meg más kultúrákat, más világokat. Ezt az „alapkövet” letéve már zakatoltak is a fogaskerekek: Legyen francia? Vagy country-s? Esetleg Latin-Amerikát idézzük meg? Rövid töprengés után végül az utóbbira esett a választás, és elkezdünk azon dolgozni, hogy minél jobban megragadjuk Mexikó és a dél-amerikai országok hangulatát. Elkezdtük összeszedni, mik azok, amik erről a számunkra távoli világról eszünkbe jutnak. Hadd említsék most meg néhányat ezek közül: sombrero, kaktuszok, chili, pinyáta, és a poncsó. Tapasztalt vásárosként Tamara rengeteg áruval tartja a kapcsolatot, s akinek a kínálata beleillett a koncepcióba, az kirakodott a Fő téren. Így volt nálunk kaktusz árus, chili stand (a legbátrabbak benevezhettek a chili-evő versenyre), a gyerekek széttrancsírozhattak néhány cukorkákkal teli pinyátát, és ha valaki poncsót szeretett volna magának, az talált is aznap a téren, sőt, a közismert spanyol édesség, churros is kapható volt a Lébényi Ládikón. Két perui muzsikuspédig remek hangulatot biztosított a délelőtti folyamán.

Kicsit előreszaladtam, hiszen arról nem meséltem még, hogy miért éppen ládikó a „Ládikó”. Egyrészt mindannyian, akik előkészületekben részt vettünk, éreztük/tudtuk, hogy ez a rendezvény túl kell, hogy mutasson egy szimpla kézműves vásáron. Félreértés ne essék, a kézműves vásárok a maguk nemében rendkívül hangulatosak. Egészen egyszerűen valami mást szerettünk volna, valami olyat, amivel nem kell a „rég, jól bevált” -nál maradni, hanem alkalomról alkalomra megújulhat, átlényegülhet. Egy jó névválasztás pedig segítségünkre lehet egy ilyen projekt megvalósításában, ugyanis még abból is inspirálódhatunk a tervezés során. Tucatnyi név felmerült, s végül a „Ládikó” lett a befutó. Ha kimondjuk, önkéntelenül is valamiféle kincs jut az eszünkbe, mindenkinek más. Egy ládikó sok mindent rejt magában, sokféleképpen nézhet ki, a mérete is változó. Többek között ezek azok a jelzők, amiket sugallani szeretnénk az újdonsült rendezvénysorozatról.

Aki kilátogatott az első Lébényi Ládikóra, nem csupán egyedi kézműves termékekkel és izletes ételekkel térhetett haza, hanem egy pillanatra kiszakadhatott az egyhangúságból és elmerülhetett Latin-Amerika világának egy apró cseppjében.

TÖKÖS DÉLUTÁN A FACEBOOKON

ÍRTA: GRACZA VIRÁG

Az őszi hűvösök hét beköszöntével a betakarítás időszaka is elkezdődik. A kertekben érő rengeteg gyümölcs és zöldség ilyenkor csak arra vár, hogy a maga színpompájában, büszkén foglalja el helyét az otthonainkban – akár az ebédlőasztalnál, akár a ház hangulatos kültéri díszeként. Ez utóbbi eset hatványozottan igaz egy bizonyos sütőtök fajtára. A ma ismert Halloween ugyan leginkább az USA polgárainak kultúrájában szerepel, mégis sok országban (köztük hazánkban is) egyre inkább dívik. A tökfaragás mellett a gyerekek ilyenkor jelmezbe öltözve cukorkagyűjtő misszióra is indulnak, ám mi csak a töklámpás készítés szórakoztató hagyományát vettük át tengerentúli embertársainktól.

A lébényi tökös délután már évek óta közkedvelt családi program a város lakói számára. Idén ősszel ezt sajnos nem tarthattuk meg a szokásos módon, így az online térbe ültettük át az ilyenkor talán leglényegesebb programelemet, a tökfaragó versenyt. Tizenhárom bátor művész jelentkezett a felhívásra, s mind klasszabbnál klasszabb alkotással indult a megmérettetésen. Aki nem tudott szerezni, annak a Közösségi Ház biztosított tököt, de többen is „hozott anyagból” dolgoztak. A lámpásokról beküldött fotókat a facebook közönség elé tártuk, s bárki leadhatta szavazatát a neki tetsző képre/képekre. A három legtöbb lájkot bezsebelt pályaművet egy-egy ajándécsomaggal díjaztuk.

Nagy örömmel tölt el bennünket, hogy a gyerekek (és szeretteik) ezekben a nehéz időkben is ugyanolyan lelkesedéssel faragták a tököket, és a szavazás során is sok-sok biztató, kedves kommenttel találkozhattunk. Emlékeinkben maradjon meg az idei őszi is olyannak, amilyenek minden évben: színesnek, bohókásnak, meghittnek.

A nevezők:

- Angyal Noel
- Angyal Zsombor (II. helyezett)
- Domsitz Bence
- Fehérvári Gréta
- Földesi Luca Sára és Földesi Bence Bálint
- Gunázer Kristóf
- Hegedűs-Jaross Eliza és családja
- Kalmár Balázs (I. helyezett)
- Kovács Emma
- Stergerits Hedvig és Stergerits Gerda
- Szabó Ármin (III. helyezett)
- Varga Zalán
- Varga Zétény

1956-RA EMLÉKEZVE

ÍRTA: GRACZA VIRÁG

Hatvannégy évvel ezelőtt olyasvalami történt, ami nemcsak a tankönyvekben hagyott maradandó nyomot. Az 1956-os forradalom és szabadságharc eseményei mindig élénken fognak élni a magyarok emlékezetében.

Október 23-án délelőtt a Pesti srác szobránál és az önkormányzati hivatalnál tartottunk megemlékezést a forradalomról és annak áldozatairól, amin a Nyugdíjasok Lébényi Egyesületének Kultúr csoportja, illetve a Hangraforgó együttes is közreműködött. Az ünnepi beszédet dr. Pető Péter, a Győr-Moson-Sopron Megyei Közgyűlés alelnöke mondta el a jelenlévőknek.

Meghasadt az égbolt, mert egy nép azt mondta: elég volt!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, tisztelt közösen ünneplők! Márai Sándor gondolataival köszöntöm itt Lébényben Önöket. Ma a magyar történelmünk egyik csodájára emlékezünk, az 1956-os forradalom és szabadságharcra, mely valóban maga volt a csoda, hogy megszületett és élt, ahogy szellemisége túlélte a kegyetlen megtorlás időszakát is. A nemzet szíve ott és akkor egyként dobbant, és ez a dobbanás megrázta a világot. Emberfeletti erővel győzte le a poklot. A forradalmat - bár vérbe fojtották - nem tűnt el nyomtalanul a történelem süllyesztőjében. Üzenete mind a mai napig itt él közöttünk annak ellenére, hogy az életüket

a magyar szabadságért feláldozó hősokeket jelöletlen sírba, arccal a föld felé fordítva, összekötözött kezekkel temették el. A megfélemlítés és a megtorlás nem volt képes legyőzni, sárba tiporni 1956 szellemiségét. A forradalom előzményeiről a kortárs nagy író, Tamási Áron ekként vélekedett:

Nincs módunkban kitérni a hűség elől.

Tizenegy éve élünk őrhelyünkön: ezen a földön; szomjazva az emberi és a nemzeti lét igaz voltára. Éltünk vágyakozásban az enyhület után, de szomjúságunkban itthon a hazugság italát nyújtották nekünk, a világ pedig kotyvasztott főzetekkel kábított minket. Ebben a zavaros veszélyben, a hosszú sóvárgás után, emberi és nemzeti létünkben tehetünk-e mást, mint amit tettünk?

Magunk főztünk enyhítő és éltető italt magunknak. A kor, melyben élünk, s amelynek ablakán a jövőbe nézünk, vért csordított ebbe az italba. Örök intelem ez, mely egyformán szól nekünk magunknak és a világnak. Minket arra int, hogy a kor forradalmát magunknak kellett volna végbevinnünk. Mivel nem ezt tettük, hanem ajándékba fogadtuk el, olyan esztendőket rakódtak történelmünkre, amelyek hagyományainkat elferdíteni törekedtek, természetünket gúzsba kötötték és jövődönk felől kétségekkel kínoztak. Ebben a hamis és igaztalan állapotban a nép nem találhatta meg nyugodalmát és alkotóerejét bénaság fenyegette.

Ezért kellett megtörténnie annak, ami történik.

Tisztelt együtt emlékezők!

Az 56-os hősök magasra tették a mércét. Példát mutattak hazaszeretetből, haza iránti elkötelezettségből. Ha tudni akarjuk, mi is lenne a szabadság, amit követnünk kell, az ő nyomukban kell haladnunk. Ők azok, akik mindenüket kockára tették, mindent feláldoztak a nemzet szabadságáért, a mi függetlenségünkért. Erejük az összefogásban rejlett, egységben léptek fel a diktatúrával és az idegen elnyomó hatalmakkal szemben. Visszalapozva történelmünkben, leszögezhetjük: mi, magyarok mindig is vágytunk a szabadságra. Szabadságunk eszménye végigkíséri múltunkat, jelenünket, nélküle nincsen jövőnk sem. Mi jól tudjuk, milyen érték a szabadság, sokszor megfizettük már az árát, arról önként sosem mondtunk le. Nemzetünket a szabadságot jelentő önrendelkezéstől, függetlenségtől és demokráciától csak erőszakkal lehetett megfosztani. Hatvannégy évvel a forradalom után sajnos egyre kevesebben vannak közöttünk, akik élő szemtanúi voltak-e kornak, és természetesen egyre többen vannak azok, akiknek nem csak 1956-ról, hanem az azt követő diktatúra időszakáról sincs személyes emlékü. Ránk, és talán a még idősebbekre, akiknek ezek az évtizedek nem egyedül a történelemkönyvekben léteznek, hanem még emlékeinkben, saját tapasztalásunkban is, jelentős feladat hárul.

Meg kell ismertetnünk fiataljainkkal történelmünk ezen korszakát, mert csak így van esély arra, hogy megértsék azt, mekkora drága kincs a szabadság, a nemzeti függetlenség, milyen jó, hogy részünk lehet benne. Felelősséggel tartozunk azért, hogy soha nem merüljön feledésbe, mennyi áldozatot hozott nemzetünk azért, hogy a szabadság ellenségei ne győzedelmeskedhessenek felettünk, hogy ma, egy szuverén Magyarországon élhessünk. Meg kell tanítanunk gyermekeinket, hogy a megmaradásunkat és a jövőnket jelentő szabadságot és a nemzeti függetlenséget nem adják ingyen. Minden nap újra és újra meg kell küzdenünk érte. Nem feledhetjük ugyanakkor, hogy nem csak nemzetünk történelmében, de a térségünkben is meghatározó az 56-os forradalom emléke. Győrben, és az én szülővárosomban, Mosonmagyaróváron is történtek a forradalomnak olyan szörnyű eseményei, amelynek fájó emlékét mind a mai napig hordozzuk. A sortűz áldozatai és a szemtanúk között számos, a térségben élő ember volt. Családok százai emlékeztek évtizedekig titkon és fájón. Az eltírás utáni megtorlás is sokkal inkább érintette térségünket, mint azokat, ahol nem történtek komolyabb forradalmi események. A mosonmagyaróvári sortűznek egy ártatlan lébényi áldozata is volt, Wessztergom Imre főiskolai hallgató, akinek sírja is itt, a városban található, így ma órá külön is emlékezünk.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Joggal merül fel a kérdés, képesek leszünk-e megőrizni és sértetlenül átadni gyermekeinknek annak érdekében, hogy ők ne is érezzék meg a kiszolgáltatottságot vagy az idegen

elnyomást? Csak akkor, csakis akkor büszke magyarként 48-as, 56-os elődjeink által megálmodott szép hazában, ha jól sáfárkodunk az örökül kapott szabadsággal, függetlenségünkkel. Jól tudom, erőt és reményt nem meríthetünk kudarcból, balsorsból, sötétségből, csak a büszkeségre okot adó pillanatokból. Ezért feladatunk és kötelességünk ma az emlékezés. A mai korunk eseményeit nézve jól tudjuk, a nemzeti szuverenitás és a szabadság megvédése mindennapjaink feladata is, mindannyiunk felelőssége is. A pesti srácok biztosították nekünk a szabad jövőt, így azt kötelesek vagyunk megőrizni. Most a mi közös felelősségünk, hogy a következő nemzedékeknek biztonságos, erős, élhető és legfőképpen egy független Magyarországot hagyjunk. A nemzeti függetlenségünk megőrzéséért - hűen 56 szellemiségéhez - mindent meg kell tennünk, mert csak így maradhat fenn a keresztény Magyarország. Ez a közös cél kell, hogy vezessen bennünket, és ne feledjük Wass Albert bölcs gondolatát:

A szabadság nem koldusok tarisznyájába való alamizsna. Meghalni érte dicsőség, az igaz, azonban nem elég még ahhoz, hogy szabaddá tegye az életben maradottakat, ha azok nem vállalják, a rájuk eső részt.

Mert a szabadságot, magyarok, ki lehet vívni valahogy azzal, ha sokan meghalnak érte, de megőrizni csak akkor lehet, ha minden ember, aki életben maradt, élni is tud ám érte, napról-napra, kemény munkával és tiszta becsülettel.

Mindössze hőseinek halála árán, ingyen kegyelemből, még nem nyert szabadságot magának nép ezen a földön, s nem is fog soha.

Egy ókori bölcs mondta: Beszélj el nekem a múltat, s megismerem belőle a jövőt! – Valóban, a jövő szinte csupán múltból áll, a mai kor kihívásaihoz, ennek a pandémiás időszaknak az átvészeléséhez merítsünk hát erőt. Ötvenhatos hőseink kitartásával, példájuk és összefogásuk vezessen bennünket mindennapjainkban, és higgyünk benne őszintén, hogy rövidesen túl leszünk ezen is, és megerősödvé kerülünk ki ebből is, mint sok-sok olyan veszélyből, melyet a történelem korábban ránk mért.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, kedves Lébényiek!

Kívánok mindannyiuknak az 56-os hősök emlékéhez méltó megemlékezést, köszönöm megtisztelő figyelmüket!

Október 26-án délután Wessztergom Imréről emlékezünk meg a katolikus temetőben, aki a mosonmagyaróvári sortűzben életét veszítette. Koszorúkat és mécseseket helyeztünk el a fiatal főiskolás sírjára, jelképes ígéretet téve arra, hogy Lébény sosem feleli e tragédiát. Ezúton köszönjük a Nyugdíjasok Lébényi Egyesülete Kultúr csoportjának a közreműködést!

AZ ARADI VÉRTANÚKRÓL

Az Első Lébényi Lokálpatrióta Egyesület az Aradi vértanúk tiszteletére 2020.10.06-án a Szabadság Angyala szobornál megemlékezést tartott. Megemlékező beszédet mondott Németh Árpád, az Első Lébényi Lokálpatrióta Egyesület alapítótagja.

A magyar szabadság szentjei: az Aradi vértanúk, akik hazaszeretetből örökérvényű példát mutattak: Knezić Károly, Nagysándor József, Damjanich János, Aulich Lajos, Lahner György, Poeltenberg Ernő, Leiningen-Westerburg Károly, Török Ignác, Vécsey Károly, Kiss Ernő, Schweidel József, Dessewffy Arisztid, Lázár Vilmos

Az aradi vértanúk azok a honvédtisztek, akiket a szabadságharc bukása után az 1848–49-es szabadságharcban játszott szerepük miatt Aradon végeztek ki. Bár az Aradon kivégzett honvédtisztek száma tizenhat, a nemzeti emlékezet mégis elsősorban az 1849. október 6-án kivégzett tizenhárom honvédtisztet nevezi így, gyakran használva a tizenhárom aradi vértanú, illetve az aradi tizenhármak elnevezést is.

Valamennyi aradi vértanú a szabadságharc kezdetén aktív, vagy kilépett császári tiszt volt, a szabadságharc végén a honvéd hadseregben közülük egy altábornagyi, tizenegy vezérőrnagyi és egy ezredesi rangot viselt. Lázár Vilmos ezredest azért kezelték tábornokként, mert a szabadságharc végén a tábornokokhoz hasonlóan önálló

sereget vezet irányított. Kossuth Lajos 1890-ben, az egyetlen fonográfon is rögzített beszédében Aradot a magyar Golgotának nevezte.

„A föld alól, a magyar föld alól A vértanúk szent lelke földalól: E nagy napon, hol emlék s béke leng, A bús bitókra hittél nézzetek!” Juhász Gyula: Vértanúink

Az aradi vértanúk utolsó mondatai

Isten adta a szívet, lelket nekem, amely népem és hazám szolgálatáért lángolt. - Vécsey Károly

Nemsokára Isten legmagasabb ítélőszéke elé állok. Életem parányi súly csupán, de tudom, hogy mindig csak Őt szolgáltam. - Török Ignác

A mai világ a sátán világa, ahol a becsületért bitó, az árulásért hatalom jár. Csak egy igazi forradalom, a világ új forradalmi embersége söpörheti el ezt az átkozott, meghasonlott világot. - Schweidel József

Minket az ellenség dühös bosszúja juttatott ide.

- Poeltenberg Ernő

De rettenetes volna most az elmúlásra gondolni, ha semmit sem tettem volna az életemben! Alázatosan borulok Istenem elé, hogy hőssé, igaz emberré, jó katonává tett. - Nagy-Sándor József

A világ feleszmél majd, ha látja a hóhérok munkáját.
- Leiningen-Westerburg Károly

Ki tehet arról, hogy ilyen a magyar sorsa? Krisztus keresztje tövében érett apostollá az apostolok lelke, és bitófák tövében kell forradalmárrá érni a magyar lelkeknek.
- Lázár Vilmos

Krisztus keresztje és a bitófa oly rokon! És az isteni áldozat mellett oly törpe az én áldozatom!
- Láhner György

Milyen különös, hogy Haynau bíró is keresztény és én is az vagyok.

Csak az ördög keverhette így össze a kártyákat.
- Knézich Károly

Istenem, az újkor ifjúsága egész ember lesz-e? Árpádok dicső szentjei, virrasszatok a magyar ifjúság felett, hogy Krisztusé legyen a szívük és a hazáé az életük.
- Kiss Ernő

A megemlékezésen az alábbi vers is elhangzott:
Sajó Sándor: Magyarok lenni

Magyarnak lenni: tudod mit jelent?
Magasba vágyva, tengni egyre - lent;
Mosolyogva, mint a méla őszi táj,
Nem panaszkodni senkinek, mi fáj;
Borongni mindig, mint a nagy hegyek,
Mert egyre gyászlik bennünk valami:
Sokszázados bű, melyet nem lehet
Sem eltitkolni, sem bevallani.
Magányban élni, ahol kusza árnyak
Bús tündéreként föl-fölsirdogálnak,
S szálaiból a fájó képzetnek
Fekete fényű fátylat szövögetnek
És bűt és gyászt és sejtést egybeszóve
Ráterítik a titkos jövőre.
Rabmódra húzni idegen igát,
Álmodva rólad: büszke messiás cél,
S meg-megpihelve a múlt emlékinél,
Kergetni téged: csalfa délibáb!...
Csalódnia mindig, soha célt nem érve,
S ha szívünkben már apadoz a hit:
Rátakargatni sorsunk száz sebére
Önámításunk koldusrongyait.
- Én népem! múltba vagy jövőbe nézz:
Magyarnak lenni oly bús, oly nehéz!...

Magyarnak lenni: tudod mit jelent?
Küzdelmet, fájót, véges végtelent.

Születni nagynak, bajban büszke hősnak,
De döntő harcra nem elég erősnek;
Úgy teremődni erre a világra,
Hogy mindig vessünk, de mindig hiába:
Hogy, amikor már érik a vetés,
Akkor zúgjon rá irtó jégverés.
Fölajzott vággyal, szomjan keseregve
A szabadító Mózeset várni egyre:
Hogy porrá zúzza azt a szirtfalat,
Mely végzetünknek kövült átkául,
Ránk néz merően, irgalmatlanul,
S utunkat állja zordan, hallgatag.
Bágyadtan túrni furcsa végzetünk,
Mely sírni készítő tréfát űz velünk,
S mert sok bajunkat nincs kin megtorolni:

Egymást vádolni, egymást marcangolni!
- Majd fojtott kedvünk, hogyha megdagad,
Szilajnak lenni, mint a bércpatak,
Nagy bánatoknak hangos lagziján
Nagyot rikolt ni: hajrá! húzd, cigány -
Háborgó vérrrel kesergőn vigadni,
Hogy minekünk hajh! Nem tud megvirradni,
Hogy annyi szent hév, annyi őserő,
Megsebzett sasként sírva nyögdelő,
Mért nem repülhet fönn a tiszta légben,
Munkás szabadság édes gyönyörében,-
Hogy mért teremtett bennünket a végzet
Bús csonkaságnak, fájó töredéknek!...
Tombolva inni hegyeink borát,
Keserveinknek izzó mámorát,
S míg vérünkben a tettvágy tüze nyargal,
Fölbúgni tompa, lázadó haraggal,-
S mikor már szívünk majdnem megszakad:
Nagy keservünkben,
Bús szégyenünkben
Falhoz vágni az üres poharat.
-Én népem! múltba vagy jövőbe nézz:
Magyarnak lenni oly bús, oly nehéz!...

De túl minden bűn, minden szenvedésen,
Önértetünket nem feledve mégsem,
Nagy szívvel, melyben nem apad a hűség,
Magyarnak lenni: büszke gyönyörűség!
Magyarnak lenni: nagy s szent akarat,
Mely itt reszket a Kárpátok alatt.
Ha küszködőn, ha szenvedőn, ha sírva:
Viselni sorsunk, ahogy meg van írva;
Lelkünkbe szíva magyar földünk lelkét,
Vérünkbe oltva ősök honszerelmét,
Féltőn borulni minden magyar rögre,
S hozzátapadni örökkön-örökre!...

KIRÁNDULÁS SZEGEDEN

A VOX ANGELICA KÓRUS SZEGEDI KIRÁNDULÁSA
ÍRTA: NYERGES-ZOMBÓ KATALIN

Szeptember utolsó hétféje volt már ugyan, de két verőfényes, meleg nyári napot töltöttünk Szegeden, a napfény városában. Az eddigiektől eltérően idén vonattal utaztunk, így már az utazás első pillanatától kezdve az utolsóig vidám beszélgetésekkel telített, felhőtlen együttlétre volt lehetőségünk.

Elbűvölt bennünket a város rendezettsége, a Tisza üdítő közelsége, a szecessziós műemlékek tarkasága, a hatalmas, zöldellő parkok látványa. Jólesett a sok-sok séta, melynek során bebarangoltuk Szeged utcáit, de felülnézetből is megcsodálhattuk a várost, miután a fogadalmi templom tornyába vezető 300 lépcső megmászása után egy csodálatos látkép volt a jutalmunk. A hétféje meglepetésszerű, felemelő élménye volt a szegedi dómban rögtönzött kis koncertünk, amely olyannyira elnyerte a helyiek tetszését,

hogy szíves invitálásukra a vasárnapi szentmisén is énekelhettünk. A hétféjét megédésítette számunkra a város nagymúltú, kézműves cukrászdájának finomságai, de természetesen nem hagyhattuk ki a híres szegedi halászlévet sem.

A mindannyiunk örömeire egyre hosszabb kirándulásaink legszebb, legmaradandóbb élményei azonban nem elsősorban az építészeti műrecek megtekintése, hanem az éjszakába nyúló beszélgetések, a sok-sok kacagás, és az a tudat, hogy egyre több dolog köt bennünket össze.

Végül vasárnap délután a városnéző kisvonat langyos menetszelét élvezve, még egyszer bejártuk – ezúttal gyorsabb tempóval – a várost, búcsút intve még egyszer mindannak, ami már belopta magát a szívünkbe.

RENDRHAGYÓ KÖRÜLMÉNYEK KÖZÖTT

ÍRTA: HORVÁTH LÁSZLÓ

Kicsit másként, de a véradók részéről töretlen lelkesedéssel zajlott le az őszi véradás. A szeptemberi alkalommal, igazodva a pandémia teremtette körülményekhez, nem csak a jól megszokott rend és protokoll változott, hanem a helyszín is. A Közösségi Házban szép számmal jelentek meg a lelkes véradók, összesen 126-an, ami a változásokat és a vírushelyzetet tekintve kimagasló. Nem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy mennyire becsülendő és köszönetre méltó mindez. Reméljük, hogy a rendhagyó körülmények nem veszik el senkinek a kedvét a véradás látogatásától! Várunk mindenkit legközelebb februárban!

Ebben az esztendőben sajnos elmaradt a jubiláló véradók köszöntése, de természetesen ez nem jelenti, hogy nem vagyunk hálásak érte. Tudjuk, hogy aki vért ad, az nem az elismerésért teszi, ugyanakkor úgy gondoljuk, hogy mégis jár valamiféle köszönet érte. Bízunk benne, hogy a jövő évben ezt be tudjuk pótolni!

A jubiláló véradók köszöntéséhez hasonlóan az idősek napi vacsorát és műsort sem tudtuk idén megrendezni. Az illetékesekkel arra a döntésre jutottunk, hogy a vírus hely-

zetre való tekintettel ne tartsuk meg ezt az eseményt, mert nem lenne biztonságos. Azonban az idősek felkészítése egy üdvözlőlappal és egy ajándécsomag formájában megtörtént, amelyet számos segítő, személyesen jutott el az idősek részére, amiért külön köszönet jár nekik.

A Vöröskereszt Lébényi Szervezete köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik munkájukkal valamilyen formában hozzájárultak a véradások és rendezvények zökkenőmentes lebonyolításához, és anyagilag vagy erkölcsileg támogatták az egyesületünk tevékenységét. Kérjük szervezetünk további támogatását a közösségtől a jövőben is!

MI LENNE NÉLKÜLETEK?

ÍRTA: LENZSÉRNÉ ANDREA

Egészségesnek lenni nagy öröm,
Embertársunk iránt nincs közöny.
Ki egészséges és önzetlen ad vért,
Három tasakkal, akár három életért.

Önzetlenül, ki kezét oda nyújtja,
Bízva, hogy lesz ott jó erős véna.
Segítettem!- e tudattal boldogan élni,
Embertársunkkal valami jót tenni.

Ha nem vagy beteg, gyere, adj vért,
Jó cselekedet, tett, egy emberéletért.
Tudjuk, vér csak vérrel pótolható,
Ki meddig él, meg nem jósolható.

Köszönetet kapsz nemes tetteredért,
Egy boldog mosolyt a túlélésért.
Adtál valakinek ragyogó tündéfényt,
Az életben maradáshoz új esélyt.

Gyere bátran, adj Te is véredből,
Reményt betegnek a földi létből.
Így sok-sok életet megmentenek,
Mi lenne nélkületek, Önkéntesek?

A ZENE VILÁGNAPJA

ÍRTA: LENZSÉRNÉ ANDREA

Egy igazi őszi nap. Sétálok a Duna parton. Csendes melankólia vesz körül: harmónia az élet és természet között. Szeretek ide kijárni. Hallgatom a madarak tanácskozását, mely talán a haza útjukról szól, a szél susogását, mely a fák leveleit kéri fel egy utolsó táncra. Az őszi pompázatos színeiben tündököl, vagy épp a halovány, az elmúlás színeit mutatja. Lassan lépkedem és bámulom a fényeket, amik a Duna sodrásán táncot lejtenek. Visznek lábaim egyre csak előre, s arra figyelek, hogy zenéje van a természetnek. Zenél a fű s a szél suhogása, a víz csobbanása, ahogy a madarak csapdossák szárnyuk, s úgy száll tova a csacsogásuk. Mind, mind ütem, ritmus, zene: körül ölel bennünket. Ez a séta egy emlékké válik, s az emléket a zene tárolja a legjobban. Elég egy dallam, és eszedbe jut egy nap, egy hely, egy séta...

LÉBÉNYI KATICÁK

ÍRTA: HORVÁTH NORBERT EGYESÜLETI ELNÖK

Az ideai esztendő mindenkinek emlékezetes marad. A covid-19 vírus nem csak a gazdaságnak, a családoknak okozott nehézséget, de az élet minden területén, így a sportban is negatív hatást fejtett és fejt ki a mai napig.

A szakmai stáb és a vezetőség gözerővel dolgozott azon, hogy a kézilabda klub fennmaradjon azon a szinten, ahová eddig eljutott. Reménykedtünk abban, hogy a 2020-2021-es bajnokságnak nekivághatunk és az elmúlt esztendőknél még sikeresebbek lehetünk. Elhatároztuk, hogy még keményebben fogunk dolgozni, hogy méltóképpen ünnepelhesük meg egyesületünk 10. születésnapját 2021-ben. Ennek

szellemében, februárban tisztújító közgyűlést tartottunk és módosítottuk az alapszabályunkat is. Tóth Evelin munkahelyi és tanulmányi elfoglaltságok miatt nem tudott aktívan részt venni a munkában, így lemondott elnökhelyettesi tisztségéről, de továbbra is segíti egyesületünket. Helyette Némethné Szabó Anitát választotta meg a közgyűlés erre a tisztségre. A többi elnökségi tag tisztségét pedig további öt évvel meghosszabbítottuk. Ezúton is köszönjük a bizalmat mindenkinek! Ugyanezen a gyűlésen új sportági szakosztályok kerültek egyesületünk zászlaja alá, amik a szabadidő hasznos eltöltésére szolgálnak amatőr szinten. Ezek a horgászat, a labdarúgás és az atlétika. Egyelőre még tapogatózunk, hogy lehetne étellel megtölteni ezeket a szakágakat. Várjuk az ötleteket, javaslatokat.

Edzőink és kézis lányaink január óta becsülettel dolgoztak a sportcsarnokban, hogy minél sikeresebben tudják zárni a bajnoki szezont. Sajnos az élet közbeszólt! Március 8-án játszottuk utolsó mérkőzésünket a 2019-2020-as bajnoki évadban.

Eredményeink:

Felnőtt csapatunk Győr-Moson-Sopron megyei női bajnokság középmezőnyében végezett. Serdülő csapatunkat érte legsúlyosabban a bajnokság lezárása. Ők az első helyért

harcoltak a harmad osztályban, amit szerintünk elérték volna, hogy ha az összes fordulót sikerül lejátszaniuk. U13-as lányaink több nagyvárosi csapatot is legyőztek. Náluk nem volt tabella, rangsor, de a képzeletbeli dobogó harmadik fokán álltak. A legkisebb korosztályú csapatunk pedig szorgalmasan gyűjtötte az okleveleket, serlegeket, melyek honlapunkon is megtekinthetők.

Elért bennünket is a korlátozás.

MKSZ határozata alapján márciustól csak online tudtak edzeni lányaink. Még leírni is furcsa. Akik csapatsportot úztek/úznak, tudják mit jelent a szobában, jobb idő esetén udvaron, egyedül az edzők által leírt gyakorlatokat végrehajtani. Gondoljanak bele! Lerohanást, beálló körüli védekezést, átlövést, rövid feladást, alsó vagy felső sarkos lövéseket háritani milyen lehet magányosan, társak nélkül? Itt a labdával is csak hármat lehet lépni... Maradt a sportberkekben használatos szó, száraz edzés, amit sportág specifikus eszközökkel hajtottak végre a kézeiseink. Otthoni környezetben tudták teljesíteni az online elküldött gyakorlat sorokat.

Egyesületünk vezetősége sem tétlenkedett ez idő alatt. Különböző módon próbáltunk fogást találni arra, hogy tudjuk legyőzni a kialakult helyzetet. Olyan szerencsés helyzetben vagyunk, hogy a három edző és három vezető is folyamatosan keresi a lehetőségeket az egyesület fejlődése érdekében. Így a holt időszakban, a Leader program keretében egy konzorciumos pályázaton 8+1 személyes kisbuszt és kézilabda eszközöket, másik sikeres pályázaton szintén eszközöket sikerült vásárolnunk. Közben nagy örömeinkre lazítottak a korlátozásokon így egy térségeket összekötő projektet is sikerült a nyár végére lezárnunk, ami jól szolgálta idősebb kézeiseink felkészülését. Ezekben a projekteknél Lébény Város Önkormányzata és képviselő testülete sietett segítségünkre, amit hálással köszönünk mindenkinek. Meg kell említenünk Susovits Vera önzetlen segítségét, aki a pályázatok írásban segített.

Korlátozások után, nyáron, megszokott módon folytatódott a munka a következő évi bajnokságokra. Elsőnek fiatal korosztályaink játékosai vettek részt a Lébényi Arénában meghirdetett kézilabdás táborban. Mindenki örült az újbóli találkozásnak és a magányos kézilabda edzések végének. Köszönjük a szervezőknek és a segítőknek, hogy ismét egy élményekkel teli kézilabdás hetet biztosítottak. Az idősebbek Celldömölkön egy négy csillagos wellness hotel vendégszeretettel élvezhették. De még mielőtt azt gondolnák, hogy csak láblógatásról volt szó, ezt gyorsan meg is cáfolnám. Délelőtt és délután is négy kilométeres séta után, másfél órás edzéseket tartottak a stáb tagjai. A szállás kifogástalan volt. Úgy érezzük, ez remek mód volt a csapategység megerősítéséhez. Köszönet minden szülőnek, hogy bizalmat szavaztak nekünk ebben a helyzetben is.

A nyári táborok után megkezdődött a felkészülés az új szezonra, amit mindenki nagy izgalommal várt. Előkészítő korosztályokban, nagy örömeinkre hétről hétre közel húsz kislányt oktathat Reni néni. Fantasztikus dolog, hogy miniket választanak a szülők, hogy gyermekeik sportolási vágyát kielégítsék. Igaz, ez nagy felelősség is egyben! A következő csapatunknál Zsófia néni készíti fel a csapatot. Ők már idáig hat mérkőzést játszottak. Öt győzelem és egy vereség áll a csapat mögött, ami a dobogó második helyére emeli őket. Rengeteget dolgoztak, dolgoznak a mai napig minden edzésen, ami tükröződik az eredményeiken. A leány serdülő III.o. bajnokságban, a nyugat-magyarországi régióban vitézkedik csapatunk. Büszkék vagyunk rájuk, hogy egy összetartó, sikerre éhes társaság, akik mindig a maximumot szeretnék adni. Ha osztályozni lehetne őket edzésen végzett munka, mérkőzéseken való küzdeni tudás, győzni akarás, jelenlegi tabella szerint, akkor csillagos ötöst adnánk! Hat mérkőzés hat győzelem. Legtöbb dobott gól (179), harmadik legkevesebb kapott gól (86), maximális pontszám: 12 pötty! Legidősebb katicáink a leány ifjúsági III.o. bajnokságban szerepelnek. Ők a mezőny legfiatalabb csapata. Keményen dolgoznak az edzéseken, mérkőzéseken. Történelmi tett fűződik a nevükhöz. Az MKSZ által szervezett női ifjúsági

bajnokságban megszerezték első győzelmüket, amit eddig Lébényben még senki nem ért el ebben a korosztályban. Gyorsan meg is duplázták ezt a tettet. Így öt forduló elteltével három győzelem mellett, három vereséggel állnak a 12 csapatos bajnokság 6. helyén.

Eredmények lajstromba vétele után szeretnénk felhívni minden volt és jelenlegi sportolónk, támogatónk, szurkolónk figyelmét a következőre:

2021 nyarán mindenkit szeretnénk meghívni egyesületünk 10. évfordulójára!

Mi már nagyon várjuk a nagy találkozást!

Reméljük a pandémiás helyzet addigra már csillapodik, és nem lesz akadálya a rendezvény megszervezésének.

Tájékoztatás az online oldalainkon látható:

www.lksze.hu

Facebook: Lébényi Kézilabda SE

Köszönjük támogatóinknak a segítséget!

Hálás köszönet mindenkinek, aki segíti, segítette egyesületünk munkáját!

Kis városban, kis csapat, nagy szívvel!

Hajrá Katicák!

TŰZOLTÓI ÉVÖSSZEGZŐ

ÍRTA: KOZSELSZKY ZOLTÁN, LÉBÉNYI ÖTE PK.

2020 év egy rendkívül rendhagyó év lett a „vírushelyzetnek” köszönhetően. Ez az egyesületünkre is kihatott, felborítva terveinket és szokásainkat. Gondolok itt a tűzoltóversenyek, tanfolyamok és egyéb rendezvények elmaradására. Valamint az összejöveteleinket is le kellett mondani, a minimálisra csökkentve a találkozásokat érintkezéseket, hogy ezzel is segítsük a betegség elleni védekezést. Csupán a létfontosságú, működésünk és legfőbb feladatunk, a tűz és műszaki mentések elvégzéséhez szükséges találkozásokat, érintkezéseket folytattuk. Ezeket is megfelelő védelemmel és óvintézkedések betartásával.

Ezen állapotokban az anyagi forrásokat és terveinket is át kellett ütemeznünk az év folyamán. Szerencsére az önkormányzat felismerte a helyzetet és a körülmények ellenére számunkra biztosította az anyagi feltételeket a működésünk zökkenőmentességéhez, az előző évekhez ha-

sonlóan. Valamint az év közben egyéb befutó forrásoknak köszönhetően a fejlesztéseket sem kellett teljesen feladnunk, csak halasztottuk az év második felére. Az idei fő projekt a mellékhelyiség átalakítása és felújítása volt, amit el is kezdhettünk. Erre a célra három képviselő Gyurós Milán, Nátz Miklós és Németh Zoltán még a 2019 év decemberében felajánlotta a teljes 2019 évi tiszteletdíját, 518.268 Ft-ot a Lébényi Önkéntes Tűzoltó Egyesület részére.

Megkezdődött az esővíz elvezetési problémánk kivitelezése is, igaz most még az engedélyekre várunk, de egy kis szerencsével még ebben az évben ténylegesen megvalósulhat ezen probléma orvoslása is.

Az udvar füvesítése, járda újra rakása, a kerítés kisebb átalakítása és a virágágyás kialakítása befejeződött. A virágok szép látványukkal és kellemes illatokkal meghálálják a munkánkat. Igaz ez lassan ment végbe, de ez teljes egészében önkéntes munkából valósult meg, a tűzoltóink keze munkája által.

Sikeresen tudtunk pályázni a Katasztrófavédelem pályázatán is, ahol benzinmotor meghajtású aggregátor, „C” nyomótömlő, tűzcsapkulcs, gumikesztyű, csapszegvágó és 100.000 Ft értékű bútortanyag került elnyerésre.

A képviselői keretből is kaptunk felajánlásokat Gyurós Milán és Németh Zoltán képviselő uraktól 100.000 Ft + 50.000 Ft összegben. Köszönet a felajánlásokért!

Az adó 1%-ának felajánlásából is sikeresen összegyűlt 317.013 Ft. A köszönet ezért is jár!

Összességében a teljesség igénye nélkül köszönhető a támogatás Lébény Város Önkormányzatának, polgármester úrnak és a képviselő testületnek. Továbbá településünk cégeinek és vállalkozóinak, úgy mint: a Lébényi Autópálya Mérnökség, Transdanubia Kft., Scania Hungária Kft., Éder Zoltán e.v (volt Almádi Truck kft.), Kiener Hungária Kft., Engel Hungária Alumínium Öntöde Kft., Calor 2000 Kft., Lébény Március 15. Mezőgazdasági Termelő Szövetkezet, Rozsoszki Ákos (gépi földmunkák) e.v., Rozsoszki Tamás (gépi földmunkák) e.v., Matsek Attila gazdálkodó, Kerekes Tibor (árufuvarozó) e.v., Novák Gergely (bútorasztalos) e.v., és Autósbolt-Lébény NagyAutóház. A cégek velünk kapcsolatot tartó személyeinek külön köszönet a többletmunkájukért. A Katasztrófa-védelemnek, az egyesület tagjainak, és nem utolsósorban a lakosságnak. Mindannyiunktól többféle formában kaptunk segítséget a működésünkhöz és fejlődésünkhöz. Kérem, engedjék meg, hogy

ismételten, de nem elégszer megköszönjük a bizalmukat, adományait és segítségeiket!

Elérhetőek vagyunk már az interneten: a „Lébényi Önkéntes Tűzoltó Egyesület” Facebook oldalon is.

A NYUGDÍJAS EGYESÜLET ÉLETE A VÍRUS ÁRNYÉKÁBAN

ÍRTA: GULYÁSNÉ KASZÁS MARIANNA

A covid alaposan felforgatta a mindennapokat, bennünket is kényszerűsünetre ítélte. Rendezvényeink nagy részét - reméljük nem örökre - el kellett hagyni. Sokan közülünk nagyon nehezen élték meg, hogy nem tudtunk összejönni, közös ünnepeket tartani.

A fertőzés lassulásával néhány programunk mégis megvalósulhatott, nem maradt tartalmatlan az egész év, gyűjthettünk élményeket. Július végén a Nemzeti Művelődési Intézet Győr- Moson- Sopron Megyei Igazgatósága által szervezett kulturális utazáson vehettünk részt. A program keretében megismerhettük a Nemzeti Művelődési Intézet székházát, az ott folyó tevékenységeket, bejártuk a Hungarikum Ligetet, majd pedig a Lakitelek Töserdő Kempingben elfogyasztottunk egy finom ebédet. A pihenő után színházi előadással, a Gózon Gyula Színház Szabó Magda életéről szóló, egyfelvonásos játékkal zárult a program. Nemcsak szokásos frázis, valóban nagyon szép, élménydús napunk volt, igazi vendégként éreztük magunkat, és az egész komplexum gyönyörű, érdemes felkeresni.

Szeptember elején Sümeg-Veszprém úti céllal bepótoltuk a tavasszal elmaradt szokásos autóbuzos kirándulásunkat. Mindkét városban nagyon sok a látvány, nem

is tudtunk mindent megtekinteni. Sümegen a várba való feljutást a csepergős időben nem mertük megkockáztatni, megnéztük viszont a Krisztus Mennybemeneteléről elnevezett plébániatemplomot, melynek falait a Franz Anton Maulbersch által készített freskók díszítik. Az egész templombelső beborító, csodálatos egységet alkotó festmény-sor miatt a „barokk sixtusi kápolnájaként” tartják számon. Sümeg után a Királynék városa, Veszprém volt utunk következő helyszíne. Itteni sétánkat a Viadukt alatti völgyben elhelyezkedő, Kittenberger Kálmánról elnevezett Növény és Vadasparkban kezdtük. A természetes környezetbe belesimuló, az állatok igényeit figyelembe vevő élőhelyek kialakítását úgy oldották meg, hogy az a látogatók számára is lenyűgöző látványt nyújtson. Gyakran szinte észre sem lehet venni a kerítéseket. Olyan érzése volt az embernek, mintha az állatok szabadon lennének. Igazi pihentető kikapcsolódás az ott eltöltött idő. Persze az idő „könyörtelen”, várt ránk még egy cél: a Veszprémi Vár. Rövid kis gyaloglás a Séd patak mentén, és már a Vár alá is érkeztünk. Igaz, jó pár lépcsőt kellett legyőzni, de a látvány megérte. A Nemzeti Örökség Bizottsága által a nemzeti örökség részévé nyilvánított, csodálatosan felújított várnegyed méltón képviseli Veszprém történelmi jelentőségét. Mert ne feledjük, hazánk egyik legkorábban épített vára. Csak érdekes-

ségment, Veszprém várának első említése 1206-ból való, amikor büszkeségünk, a lébényi templom építését is teszi. Sajnos idő szűkében igen kevés időt tudunk szánni a várra. Szándékunk, hogy még egyszer visszatérünk, hiszen sok mindent szeretnénk volna még megnézni.

Nemcsak kirándultunk. Szeptember közepén folytatódott kalandozásunk a művészettörténetben. Bujtás László tanár úr, már hagyománnyá vált és mindannyiunk által várt előadásorozatát folytatta. Vetítéssel színesített előadásait mindig szívesen hallgatjuk, mert nemcsak hatalmas tudásával nyugtáz le bennünket, hanem azzal, hogy minden hallgató számára érthetően, és élvezhetően beszél az adott témáról.

Nem szabad kihagyni a felsorolásból, hogy bár a járvány veszélye végig kísért bennünket, de kórusunk tagjai, és vezetőjük, Krisztina végig helyt álltak. Kellő óvatosság, és a szabályok betartása mellett végig megtartották a próbákat, és részt vettek az ünnepi megemlékezéseken. Helytállásuk példaértékű. Kedves kórusstagok, mindannyiunk nevében írom: Köszönet érte!

Hogy mindezeket a programokat megvalósíthattuk, annak külön is örülünk, hiszen most a járvány szélesedésével még fokozottabban kell vigyáznunk egymásra és magunkra is, így az év végi közös ünnepek sajnos el fognak maradni.

Kedves Nyugdíjas társak, mindenkinek azt kívánom, hogy jövőre már újra szervezhessük közös programjainkat!

DOLGOZUNK TOVÁBB MINDEN MANCSÉRT

ÍRTA: ZUG VIRGÍNIA, A ZÖLD MANCSOK EGYESÜLET ELNÖKE

BESZÁMOLÓ A ZÖLD MANCSOK EGYESÜLET TEVÉKENYSÉGÉRŐL AZ ELTELT IDŐSZAKBAN.

Több kóborkának nyújtottunk segítő kezet, kölyök és felnőtt kutyusoknak és cicáknak egyaránt. Segítettünk hazatalálni alkalmi szőkevényeknek. Ezek a helyzetek gyorsan megoldódtak, köszönhetően a regisztrált chipeknek. Sajnálatos módon viszont voltak állatok, akiknek már nem tudtunk segíteni, minden igyekezetünk ellenére későn érkeztek.

A mai napig is vár több kóbor a befogásra. Annak érdekében, hogy mielőbb tudjunk segíteni és biztonságba helyezni ezeket az állatokat, nagy szükségünk volt élvefogó csapdára és állatorvosi fűvócsőre. Az önkormányzati hivataltól pályázat útján, és a képviselői keretből felajánlott támogatásból lehetőségünk nyílt a fent említett állatok elállítására, eszközök beszerzésére. Nagyon hálásak vagyunk mind a hivatali, mind pedig a civil emberek által felajánlott adományokért.

Az augusztusi hónapban kaptunk tárgyi adományokat, valamint kutya és macska száraztáppal, jutalomfalattal, fertőtlenítővel érkezett adomány a Győri Állatmenhelytől – Emberek az Állatokért Alapítványtól. Az ő segítségükkel sikerült több kutyust gazdásítani. Mivel mi egyelőre nem

rendelkezünk telephellyel, ezért nem tudjuk a mentett állatokat az orvosi és fizikai felépülésük után ideiglenesen magunknál tartani.

A Nektek Uगतunk Állatvédő Egyesület tagjai Sopronból érkeztek, hogy tárgyi adományaikkal a segítségünkre legyenek, míg egyesületünknek nem lesznek állandó támogatói és meg nem ismer minket mindenki.

A Menedék Állatvédő Alapítvány tagjai is felajánlották segítségüket, ha szükségünk lenne tárgyi felszerelésekre, adományokra.

Nagyon jó érzéssel és biztonsággal tölt el minket, hogy az Állatvédelemben többen is számíthatunk egymásra. Sajnálatos módon, a kialakult vírushelyzet miatt a „Szedjük össze Lébényt!” környezetvédelmi programunk nem érte el a kellő aktivitást, hiszen csupán néhány család és ember nevezett.

Öszre meghirdetett programunk a gyerekeknek, fiataloknak az „Őszi mancsos csodák” már most nagy aktivitást mutat, és alig várjuk, hogy megcsodálhassuk az alkotásokat. A következő számban beszámolunk a legjobb képek elkészítőinek jutalmazásáról.

GYEREKEKNEK A FELELŐS ÁLLATTARTÁSRÓL

ÍRTA: ZUG VIRGÍNIA, A ZÖLD MANCSOK EGYESÜLET ELNÖKE

Sajnálatos módon a vírushelyzet miatt idén sok olyan nyári tábor lemondásra került, ahol a Zöld Mancsok Egyesület megtarthatta volna előadását a felelős állattartásról. Ezért is örültünk nagyon, hogy Laki Ibolyától és Gracza Virágtól meghívást kaptunk az augusztusi kézműves táborba. Az előadásra egyesületünk egyik oszlopos tagjával, Timár-Geng Anna doktornővel és két saját kutyával érkeztünk. A gyerekek felfokozott izgalommal vártak, jórészt persze ez a kutyáknak volt köszönhető.

Előre kiosztottuk a saját példányát mindenkinek az előadás anyagából, és gondolván a még olvasni nem tudó gyerekekre, a tájékoztatót sok illusztrációval, képekkel tarkítottuk. Az előadásba folyamatosan próbáltuk bevonni a gyerekeket, párbeszéd formájában történt minden fontosabb téma átbeszélése. Kíváncsiak voltunk, mik azok a dolgok, melyeket tudnak már a gyerekek, és mik azok, melyek megismertetése szintén fontos még a felelős állattartásban. Többek között a gyerekek megkereshették a chipolvasók segítségével a kutyusokban elhelyezett chipet, valamint közelebbről is megvizsgálhatták a szerkezetet, illetve azt,

hogyan is működik. Ezután pedig játék formájában Anna doktornőnél kellett megtalálni az elrejtett chipet. A gyerekek végig nagyon együttműködtek, és meglepő módon sok témában elég felvilágosultak is voltak. Ennek természetesen nagyon örültünk, jó hangulatban telt a délután.

Levezetésként egy, a felelős állattartásról szóló totót beszélünk át, majd játék következett a kutyusokkal. Így a nap végére mindenki kellőképpen elfáradt. Meglepetésként pedig mindenki kapott egyet a Fehérvári Andrea által készített és adományként felajánlott kézműves „Zöld Mancsos” mézeskalács tappancsokból, amik nagyon szépek és nagyon finomak lettek, a gyerekek pillanatok alatt eltűntették.

Mindig öröm számunkra, ha segíthetjük a felnövekvő nemzedéket hasznos információkkal ellátni, hogy közelebb kerüljenek a felelős állattartáshoz, az állatok tiszteletéhez, szeretetéhez. Imádtuk a tábort, kis csapatot és nagyon jól éreztük magunkat, reméljük, hogy jövőre visszavárnak bennünket.

KUTYAVÁLASZTÁS ELŐTT ÁLLÓK

ÍRTA: ZUG VIRGÍNIA, A ZÖLD MANCSOK EGYESÜLETÉNEK ELNÖKE

Tapasztalataim szerint kutya vásárlásakor vagy örökbefogadása esetén a leendő gazdik a fajta kiválasztásával vagy megválasztásával foglalkoznak legkevésbé. A kutyákat, mint társunkat, családtagot, általában 10-15 évre választunk magunk és a családtagjaink mellé, tehát ennyi időt kell számolnunk a kutyával való együttélésre.

Első és nagyon fontos kérdés, hogy miért akarunk kutyát tartani? Különböző okai lehetnek:

- Régi berögződés, neveltetés, miszerint az összes felnőnknek volt, ezért nekem is legyen, illetve házörzés céljából.
- Emberi társaság helyettesítésére: egyedül, magányos vagyok, kritikus élethelyzetben vagyok éppen, vagy úgy gondolom, könnyebben tudnék kapcsolatot létesíteni egy kutyával.
- Kedvencek, mint barátok - gyerekek mellé, nevelő szándékkal.
- Státusz szimbólum - akiknek kutyája van, azokat jobban elfogadják, befogadják a társadalom, ez csak egy látszatkeltés.
- Segíteni szeretnék, jó érzés, hogy megmenthetem egy állat életét, akár örökbefogadással tudok segíteni és a helyére is kóbor állat kerülhet.

- Nem tervezett - ajándékba kapott, ez a lehető legrosszabb, hiszen másnak ne akarjunk állatot, mindenki maga döntsön egy másik élőlény sorsáról.
- Önmegvalósítás.

Fontos önismeretet végezni, hogy tudjuk, milyen kutya való nekem és családomnak. Előre meg kell vizsgálni a személyiséget, az anyagi háttérmet, a környezetemet, hogy milyen életmódot folytatok, milyen kutyás tudással, ismeretekkel rendelkezem, mennyire vagyok fizikálisan terhelhető.

Saját céljaim kielégítésére szeretnék kutyát, vagy a jövőbeni közös munkára? A családban mennyire számíthatok én és a kutya arra, hogy majd mindenki részt kíván-e venni a kutyával való nevelésben, foglalkozásban? A sajátom és a családom napirendjét össze tudom hangolni egy kutya napirendjével, szükségleteivel, hogy ne csak mennyiségi, hanem minőségi időt is tudjak fordítani rá?

Milyen fajtát választunk, tenyésztőtől fajtatisztát vagy menhelyről keveréket?

Munkakutyák vagy a speciális célokra képzett kutyák. Megválasztásukkor figyelembe kell venni, hogy kizárólag bizonyos munka elvégzésére, feladat végrehajtására lettek kitenyésztve, nem kifejezetten családi kutyának, egy kertben leélve életüket. Napi szinten folyamatos foglalkozást és tréninget igényelnek, mind fizikálisan mind pedig szellemileg. Tehát nem kell csodálkoznunk, ha hobbiállatnak választunk egy munkakutyát, és az ösztönei előbb-utóbb utat törnek maguknak, sok fejtörést okozva a későbbiekben.

Munkakutyák - őrző-védő, szolgálati

A hivatásos szolgálatok, mint rendőrség, katonaság, határőrség is előszeretettel használják őket különféle kereső és védelmi feladatok ellátására. Továbbá terület és személyőrzésére kiválóan alkalmasak. Magas ösztönenergia, bátorság jellemzi őket. Könnyen taníthatók, éberek és gyorsan kiképezhetők. Legismertebb fajtái: német juhászkutya, belga juhász, dobermann, rottweiler, kaukázusi juhászkutya, amerikai bulldog, amerikai staffordshire terrier.

Juhászkutyák, pásztorkutyák

Kiképzés során a természetes ösztöneiket fejlesztik, képzik tovább. Külsőleg különböznek egymástól. A puli, az ausztrál pásztorkutya, a border collie gyors, értelmes és fáradhatatlan, a pumi rendkívül bátor, a kuvasz erős és megvesztegethetetlen, míg a komondor nemcsak félelmetesen erős, de méltóságteljes is. Egyre kevesebb számukra a megfelelő környezet, a valós élettér, a munkában való alkalmazás. Ezért ezen kutyák lefárasztása sokkal nagyobb energiát és időt igényel. Egyes fajtáit lassan már nem lehet elkülöníteni az őrző-védő kutyáktól, mert a pásztorkutyák közül sokuknak megváltozott a szerepkörük, erre a legjobb példa a német juhászkutya.

Vadászkutyák

Az első kapcsolata az emberrel a vadászatok alkalmával alakult ki, hiszen a cél a zsákmányszerzés, az élelemhez jutás volt. A pointerek, szetterek kiváló vadászebek, akik a nyílt mezőn megtalálják a vadat. A vizslák bámulatosan okos, ügyes, engedelmes, intelligens, rendkívül fegyelmezett, sokoldalú kutyák. Szimatmunkájuk nagyszerű és kiválóan apportíroznak, a legszélsőségesebb időjárást is jól tűrik. Könnyen taníthatók a hannoveri és bajor véredek, felkutatják a megsebzett vadat. Manapság hobbiállatként tartott vadászkutyák legkedveltebb fajtái a kotorékek közül a terrierek, tacskók, a spánielek, a kopók közül a beagle, basset hound, dalmata, szinte az összes vizsla és agárfajta.

Szánhúzó kutyák

Általában egygazdás kutyák és a falkatársaikhoz jobban ragaszkodnak, mint az emberhez. Energiájuk, strapabírásuk hatalmas, egyáltalán nem lehet őket szűk térben tartani és szökés biztos kerítés ajánlott a tartásukhoz a nagy szabadságvágyuk miatt. Kifejezetten jól tűrik a hideget, tehát nem

szobakutyák. Ismertebb fajtái a husky, szamojéd, malamut.

Kereső és mentő kutyák

A kutya számára a világ szagképek sokaságából áll. Szaglásuk érzékeny, kifinomult, ez az állat legfejlettebb érzékszerve. Néhány fajtának fejlettebb a szaglása, mint másoknak: a német juhászkutya és a véredeknek például sokkal hatékonyabb, mint a rövid orrú fajtáknak. Úgy becsülik, hogy a kutyák szaglása legalább százszor jobb, mint az emberé. Emiatt használnak kutyákat eltűnt személyek vagy kábítószerek és robbanóanyagok felkutatására.

Segítő-, vakvezető, rohamjelző kutyák, terápiás kutyák

Az embert bizonyos tevékenységeiben, melyben korlátozva van, segítik, helyettesítik. Kiváló idegrendszerrel és makulátlan természettel kell rendelkezniük. A vakvezető kutyák általában német juhászok, labradorok, retrieverek, óriás schnauzerek, újfundlandik, angol szetterek. A rohamjelző kutyák előre figyelmeztetik a gazdát az epilepsziás roham előtt, és segítséget nyújtanak közben. A terápiás kutyák jelenléte, simogatása nyugtatja a gazdát.

Ha fajtatiszta kutyát szeretnénk, kizárólag bejegyzett, leellenőrizhető tenyésztőtől vásároljunk, akiknél a megfelelő tartási körülmények megvannak, ismerhetők a szülők és a fajta-jellegzetes szűréseken átesetek a kutyák. A szaporítóktól vásárolt kutyák ugyanis nagyon gyakran a menhelyeken kötnek ki, hiszen ezek az emberek nem fordítanak hangsúlyt arra, hogy kiszűrjék a genetikai betegségeket, és szörnyű körülmények között tartják őket.

Menhelyről kutyát – „fajtatiszta keveréket”

Menhelyről, gyepmesteri telepről örökbefogadott kutyához a segítség öröme társul. A kutyák többségének előléte ismeretlen. A kölykök esetében nem ismertek a szülők, a környezet, ahol világra jöttek, nem tudjuk pontosan milyen kutyák keverékei, mekkorák lesznek, milyen tulajdonságokkal bírnak majd. Idősebb kutyák esetében szintén nem ismerjük a származásukat, de több esélyünk van a keveredett fajták megállapítására. Felnőtt kutyák már kialakult jellemvonásokkal, viselkedéssel bírnak, valamint nem tudjuk, hogy az eddigi életükben átélt traumák miatt milyen viselkedésproblémákat hordoznak. Természetesen nagyon sok menhelyen nagy hangsúlyt fektetnek a kutyák megismerésére, viselkedésük tesztelésére, ezáltal könnyebben örökbe adhatókká válnak, valamint nyomon követik az örökbefogadó életét, ha kell, segítséget nyújtanak.

A leírtaknak megfelelően, mindenképp teljes körű feltérképezés szükséges az életünkről, a családukról és a kiválasztott kutya fajtájáról, mielőtt döntést hozunk. Segítségünkre van az internet és sok könyv, amik rengeteg hasznos információt tartalmaznak. Ezeket mind vegyük figyelembe, hogy jó döntést hozhassunk.

A 30 KISFA TÖRTÉNETE

ÍRTA: KOVÁCS GÁBOR

Olyan jó, hogy végre valami egészen egyszerű és egészen nagyszerű kezdeményezésnek lehettünk tanúi! Sőt, résztvevői, nyertesei... Nem kell ide csillió forint, elég hozzá egy szakmailag kompetens minisztérium anyagi támogatása, nem kell ide bonyolult pályázat s más egyéb hókuszpókusz. Még önerő sem kellett! Csak az eltökélt zöldítő szándék és némi szerencse, hogy a sok-sok aspiráns közül bejussunk aközé a néhány száz település közé, amelyek sikeresen (ez főleg gyorsat és hibátlanult jelent) pályáznak arra a harminc darab facsemetére, amiről az Országfásítás program

kiírása szólt. Október végére mind a 30 kisfa földbe került. Jutott belőlük például a sportpályára, játszótérre, a múzeumhoz vagy a közösségi ház udvarára. Három karóval biztosan megvédve az első éveket, a „beilleszkedés” idejére... Önöknek, kedves olvasók, nincs más dolguk, csak örülni nekik és vigyázni rájuk.

Köszönjük az Agrárminisztériumnak és egyben gratulálunk a kiváló ötlethez! Bízunk benne, hogy folytatása következik...

LÉLEKTÁNC

ÍRTA: LENZSÉRNÉ ANDREA

Keringőzik szívem és a lelkem,
Ruhám surran, szépen lebben.
Szállok, lebegek a fellegeken,
Ha hívlak, táncolnál velem?

Szikrázó fényáradat körül vesz,
Fáj a léleknek minden féle nesz.
Szeretetről szóljon földi életünk,
Ha mondom, léelnéd velem?

Az élet szép, csak meg kell élni,
Minden új nap szépet remélni.
A csend néha nagyon tud fájni,
Ha kérlek, hallgatnád velem?

Lélektánc: szeretet és érzelem,
Veled átélni, e kettő kell nekem.
Egy életen át ez nemes küzdelem,
Kérés nélkül megteszed velem?

*Meghitt, örömteli ünnepeket kívánunk
minden kedves olvasónknak!*

LÉBÉNY | KÖZÖSSÉGÜNK LAPJA

Lébény Város Önkormányzatának ingyenes lapja. | Felelős kiadó: Lébényi Közös Önkormányzati Hivatal. | Szerkeszti a szerkesztőbizottság: Kovács Gábor, Pusztai Dóra | Lapzártá: 2020. június 14. | A beküldött, megjelenített írások helyességéért a szerkesztőbizottság nem vállal felelősséget! | Ha észrevétele, ötlete, véleménye van, és szeretné közreadni, akkor azt a Közösségi Ház épületében leadhatja vagy elküldheti a referens@lebeny.hu címre „Lébény Újság” címszóval (Szerkesztőség). | Cikkíróink, beküldőink: Dr. Tóth Tünde, Laki Ibolya, Gracza Virág, Mészely Réka, Hancz Attila, Merkó Éva, Gyurós Tamara, Pék Vilmosné, Zsargó Lilla, Nikovits Róbert, Sólyom Szófia, Farkas Bori, Dömsödi Dóra, Kovács Annamária, Csepi Eszter, Eröss Leila, Pálfi Szabolcs, Dömsödiné Szücs Anita, Torma Zsófia, Csete Gusztávné, Kovács Eszter, Falu Károly, Horváth Józsefné, dr. Sragner Mária, Lenzsérné Andrea, v. Wandraschek Ferenc Antal, Zug Virginia, Németh Árpád, Nyerges-Zombó Katalin, Gulyásné Kaszás Marianna, Zug Virginia, Horváth László, Kozselszky Zoltán, Horváth Norbert, Kovács Gábor, Pusztai Dóra.

ISSN 2060-4971